

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	I <i>Tiedonantoja</i>	
	Neuvosto	
2001/C 320/01	Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Kroatian tasavallan yhteinen julistus poliittisesta vuoropuhelusta	1
2001/C 320/02	Neuvoston päätös, tehty 23 päivänä lokakuuta 2001, arkkitehtikoulutuksen neuvoa-antavan komitean varsinaisten jäsenten ja varajäsenten nimeämisestä	2
	Komissio	
2001/C 320/03	Euron kurssi	4
2001/C 320/04	Komission tiedonanto valtioneuvostojen soveltamisesta julkiseen yleisradiotoimintaan ⁽¹⁾	5
2001/C 320/05	Valtiontuki – Saksa (Thüringen) – Kehotus huomautusten esittämiseen EY:n perustamis-sopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisesti tuesta C 1/2001 (ex N 831/97) – vihanneksia jalostavan yrityksen takaus	12
2001/C 320/06	Syövän ehkäisemisen neuvoa-antavan komitean jäsenet	18
2001/C 320/07	Päätös olla vastustamatta ilmoitettua keskittymää (Asia COMP/M.2569 – Interbrew/Beck's) ⁽¹⁾	18
2001/C 320/08	Ennakoilmoitus yrityskeskittymästä (Asia COMP/M.2550 – Mezzo/Muzzik) ⁽¹⁾	19

II *Valmistavat säädökset*

.....

Ilmoitusnumero

Sisältö (jatkuu)

Sivu

III *Tiedotteita*

Komissio

2001/C 320/09	Tutkimuksen, teknologisen kehittämisen ja esittelyn erityisohjelman ”Innovaatioiden edistäminen ja pk-yritysten osallistumisen rohkaiseminen” (1998-2002)	20
2001/C 320/10	Muutos kaikkiin kolmansiin maihin lukuun ottamatta Puolaa vietävän tavallisen vehnän vientitukea koskevaan tarjouskilpailu-ilmoitukseen	20

I

(Tiedonantoja)

NEUVOSTO

EUROOPAN YHTEISÖN JA SEN JÄSENVALTIOIDEN SEKÄ KROATIAN TASAVALLAN YHTEI-
NEN JULISTUS POLIITTISESTA VUOROPUHELUSTA

(2001/C 320/01)

Allekirjoittaessaan Euroopan yhteisön ja Kroatian tasavallan välistä vakautus- ja assosiaatiosopimusta ⁽¹⁾Euroopan yhteisö ja sen jäsenvaltiot sekä Kroatian tasavalta (jäljempänä "sopimuspuolet") ilmaisevat halunsa vahvistaa ja tehostaa keskinäisiä suhteitaan politiikan aloilla.

Näin ollen osapuolet sopivat säännöllisen poliittisen vuoropuhelun aloittamisesta, joka myötäilee ja lujittaa niiden lähentymistä, tukee Kroatian tasavallassa tapahtuvia poliittisia ja taloudellisia muutoksia ja edistää olemassa olevien siteiden lujittumista ja uusien yhteistyömuotojen luomista, erityisesti ottaen huomioon Kroatian aseman mahdollisena Euroopan unionin jäsenehdokkaana.

Yhteisiin arvoihin ja pyrkimyksiin perustuvan poliittisen vuoropuhelun tavoitteena on:

1. lujittaa demokratian periaatteita ja instituutioita sekä ihmisoikeuksien, myös kansalliseen vähemmistöön kuuluvien henkilöiden oikeuksien, kunnioittamista,
2. edistää alueellista yhteistyötä, hyvien naapuruussuhteiden kehittämistä ja kansainvälisen oikeuden mukaisten velvoitteiden täyttämistä,
3. helpottaa Kroatian tasavallan liittymistä mahdollisimman tiiviisti Euroopan poliittiseen ja taloudelliseen valtavirtaan omien ansioidensa ja saavutustensa pohjalta,
4. lisätä sopimuspuolten kantojen lähentymistä sellaisissa kansainvälisissä asioissa, joilla todennäköisesti on suuri vaikutus

sopimuspuoliin, mukaan lukien terrorismin torjuminen ja muut oikeus- ja sisäasioiden alaan kuuluvat alat,

5. mahdollistaa se, että kumpikin sopimuspuoli ottaa päätöksentekoprosessissaan huomioon toisen sopimuspuolen kannan ja edut,
6. lisätä turvallisuutta ja vakautta koko Euroopassa ja erityisesti Kaakkois-Euroopassa tekemällä yhteistyötä aloilla, jotka kuuluvat Euroopan unionin yhteiseen ulko- ja turvallisuuspolitiikkaan.

Sopimuspuolten välinen poliittinen vuoropuhelu tapahtuu säännöllisten neuvottelujen, epävirallisten yhteydenottojen ja asianmukaisen tietojenvaihdon kautta erityisesti seuraavasi:

1. Kroatian tasavallan edustajien ja troikan kokoonpanossa olevien Euroopan unionin edustajien korkean tason tapaamiset,
2. keskinäinen tietojenvaihto ulkopoliittisista päätöksistä täytteen täysimääräisesti hyväksi diplomaattikanavia, myös kahdenvälisellä tasolla kolmansissa maissa ja monenvälisillä foorumeilla, kuten Yhdeistyneissä Kansakunnissa, ETYJ:ssä, Euroopan neuvostossa ja muissa kansainvälisissä järjestöissä,
3. yhteydet parlamenttitasolla,
4. kaikki muut keinot, joilla voidaan edistää sopimuspuolten välisen poliittisen vuoropuhelun lujittamista ja kehittämistä,
5. tarvittaessa poliittinen vuoropuhelu voidaan järjestää monenvälisenä ja/tai alueellisena vuoropuheluna.

⁽¹⁾ Allekirjoitettu Luxemburgissa 29. lokakuuta 2001.

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

tehty 23 päivänä lokakuuta 2001,

arkkitehtikoulutuksen neuvoa-antavan komitean varsinaisten jäsenten ja varajäsenten nimeämisestä

(2001/C 320/02)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon arkkitehtikoulutuksen neuvoa-antavan komitean perustamisesta 10 päivänä kesäkuuta 1985 tehdyn neuvoston päätöksen 85/385/ETY ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 3 ja 4 artiklan,

ottaa huomioon vuoden 1994 liittymisasiakirjan ja erityisesti sen 165 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

Mainitun päätöksen 3 artiklan mukaisesti komiteassa on kolme asiantuntijaa kustakin jäsenvaltiosta ja jokaiselle asiantuntijalle on yksi varajäsen; päätöksen 4 artiklan mukaisesti asiantuntijoiden ja varajäsenten toimikausi on kolme vuotta.

Neuvosto on 26 päivänä helmikuuta 1996 ⁽²⁾ tekemällään päätöksellä nimennyt tämän komitean varsinaiset jäsenet ja varajäsenet 26 päivästä helmikuuta 1996 alkaneeksi ja 25 päivänä helmikuuta 1999 päättyneeksi toimikaudeksi.

Kolmentoista jäsenvaltion hallitukset ovat kukin esittäneet ehdokasluettelon varsinaisten jäsenten ja varajäsenten nimeämistä, korvaamista tai toimikauden uudistamista varten,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

Ainoa artikla

Nimetään seuraavat henkilöt arkkitehtikoulutuksen neuvoa-antavan komitean jäseniksi ja varajäseniksi 23 päivänä lokakuuta 2001 alkavaksi ja 22 päivänä lokakuuta 2004 päättyväksi toimikaudeksi:

A. Ammatissa toimivat arkkitehtikuntaa edustavat asiantuntijat

	Varsinaiset jäsenet	Varajäsenet
Belgia	Christian BREVERS	Jef HEYMANS
Tanska	Bente BEDHOLM	Jan CHRISTENSEN
Saksa	Wilfried TURK	Hans ROLLMANN
Kreikka	Dionyssios DIGENIS	Christoforos SAKELLAROPOULOS
Espanja	Jaime DURÓ PIFARRÉ	Jordi QUEROL PIERA
Ranska	Bertrand MATTHIEU	Pierre BOLZE
Irlanti	John E. O'REILLY	Eoin O'COFAIGH
Italia	Leopoldo FREYRIE	Pierluigi MISSIO
Luxemburg	... ..	... ..
Alankomaat	C. D. VAN BRUGGEN	B. G. J. J. SNELDER
Itävalta	Alexander RUNSER	Elisabeth SCHUBRIG
Portugali	Olga VASCONCELOS DE ALBUQUERQUE QUINTANILHA	José Manuel AGUIAR PORTELA DA COSTA
Suomi	Veikko VASKO	Matti ROUTIOLA
Ruotsi	Bo HOFSTEN	Anders BOLIN
Yhdistynyt kuningaskunta	Ian R. DAVIDSON	Ken TAYLOR

⁽¹⁾ EYVL L 223, 21.8.1985, s. 26.⁽²⁾ EYVL C 74, 14.3.1996, s. 1.

B. Arkkitehtikoulutusta antavia korkeakouluja tai vastaavia oppilaitoksia edustavat asiantuntijat

	Varsinaiset jäsenet	Varajäsenet
Belgia	... ..	... ..
Tanska	Peter KJÆR	Hans-Peter SVENDLER NIELSEN
Saksa	Günther UHLIG	KORDA
Kreikka	Nikolaos KALOGERAS	Constantinos-Victor SPYRIDONIDIS
Espanja	Fernando RAMOS GALINO	R. ARCOCA HERNÁNDEZ-ROS
Ranska	Philippe DUBOIS	Francis NORDEMANN
Irlanti	Loughlin KEALY	James HORAN
Italia	Mario DOCCI	Tommaso SCALESE
Luxemburg	... ..	... ..
Alankomaat	A. OXENAAR	L. VAN DUIN
Itävalta	Christian KÜHN	Wolf D. PRIX
Portugali	Rui José CARDIM	Alexandre VIEIRA ALVES COSTA
Suomi	Juhani KATAINEN	Tom SIMONS
Ruotsi	Finn WERNE	Hasse ERNERFELDT
Yhdistynyt kuningaskunta	James A. LOW	Laurence JOHNSTON

C. Jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia edustavat asiantuntijat

	Varsinaiset jäsenet	Varajäsenet
Belgia	... ..	... ..
Tanska	Mikkel BUCHTER	Rasmus SCHERMER
Saksa	Vera STAHL	Michael ELZER
Kreikka	Nikolaos KATSIBINIS	Margarita KARAVASSILI
Espanja	F. RODRÍGUEZ GARCÍA	Emilio LARRODERA RÍOS
Ranska	Marielle RICHE	Raphaël HACQUIN
Irlanti	Michael McCARTHY	Nancy CALLAGHAN
Italia	Teresa CUOMO	... ..
Luxemburg	... ..	... ..
Alankomaat	R. J. H. DOCTER	G. ENNING
Itävalta	Wolfgang LENTSCH	Evelyn NOWOTNY
Portugali	A. José OLIVEIRA FARIA	António Vasco MASSAPINA
Suomi	Anita LEHIKONEN	Mirja ARAJÄRVI
Ruotsi	Nina KOWALEWSKA	Karin DAHL BERGENDORFF
Yhdistynyt kuningaskunta	Robin VAUGHAN	David PETHERICK

Tehty Luxemburgissa 23 päivänä lokakuuta 2001.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

A. NEYTS-UYTTEBROECK

KOMISSIO

Euron kurssi ⁽¹⁾

14. marraskuuta 2001

(2001/C 320/03)

1 euro	=	7,4446	Tanskan kruunua
	=	9,334	Ruotsin kruunua
	=	0,6126	Englannin puntaa
	=	0,8803	Yhdysvaltain dollaria
	=	1,4	Kanadan dollaria
	=	107,2	Japanin jeniä
	=	1,4701	Sveitsin frangia
	=	7,844	Norjan kruunua
	=	94,56	Islannin kruunua ⁽²⁾
	=	1,6855	Australian dollaria
	=	2,0815	Uuden Seelannin dollaria
	=	8,547	Etelä-Afrikan randia ⁽²⁾

⁽¹⁾ Lähde: Euroopan keskuspankin ilmoittama viitekurssi.

⁽²⁾ Lähde: Komissio.

Komission tiedonanto valtioneuvostojen soveltamisesta julkiseen yleisradiotoimintaan

(2001/C 320/04)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

1. TIEDONANNON TAUSTAA JA SOVELTAMISALA

- Radio- ja televisiolähetystoiminta on muuttunut huomattavasti viimeisten kahden vuosikymmenen aikana. Monopoliin lakkauttaminen, uusien yhtiöiden tulo markkinoille ja teknologian nopea kehitys ovat muuttaneet perusteellisesti kilpailuympäristöä. Televisiolähetystoimintaa on perinteisesti harjoittanut monopoliasemassa toimiva julkinen yleisradioyhtiö julkisen sääntelyn alaisena. Kyseinen tilanne on johtunut pääasiassa lähetystaajuuksien rajallisesta saatavuudesta ja korkeista markkinoillepääsyn esteistä.
- Taloudellinen ja teknologinen kehitys mahdollisti kuitenkin 1970-luvulla jäsenvaltioille myös muiden operaattoreiden lähetystoiminnan sallimisen. Tästä syystä jäsenvaltiot ovat päättäneet hyväksyä kilpailun markkinoilla. Tämä on antanut kuluttajille enemmän valinnanmahdollisuuksia, sillä tarjolla on monia uusia kanavia ja palveluja, edistänyt vahvojen eurooppalaisten radio- ja televisioyhtiöiden perustamista ja kasvua sekä varmistanut laajan moniarvoisuuden alalla. Vapauttaessaan markkinat kilpailulle jäsenvaltiot katsoivat, että julkista yleisradiotoimintaa on jatkettava. Sen avulla voidaan varmistaa ohjelmallisella monipuolisuus ja sellaisten tarpeiden tyydyttäminen, joita yksityiset radio- ja televisioyhtiöt eivät ehkä täyttäisi parhaalla mahdollisella tavalla.
- Monet yksityiset radio- ja televisioyhtiöt ovat ilmoittaneet komissiolle, että lisääntynyt kilpailu yhdessä valtionrahoitteisten operaattoreiden toiminnan kanssa on aiheuttanut kasvavaa huolta toimintaedellytysten tasapuolisuudesta. Pääosa kanteluista koskee EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan oletettua rikkomista tilanteissa, jotka liittyvät rahoitusohjelmiin julkisten yleisradiotoiminnan harjoittajien hyväksi.
- Tässä tiedonannossa esitetään periaatteet, joita komissio aikoo noudattaa soveltaessaan EY:n perustamissopimuksen 87 artiklaa ja 86 artiklan 2 kohtaa julkiselle yleisradiotoiminnalle myönnettyyn valtion rahoitukseen. Tämä tiedonanto tekee komission toimintalinjoista mahdollisimman avoimia.

2. JULKISEN YLEISRADIOTOIMINNAN TEHTÄVÄ

- Komission äskettäin antamassa tiedonannossa yleisshyödyllisistä palveluista Euroopassa todetaan seuraavaa: "Tiedotusvälineillä on keskeinen asema nykyaikaisen demokraattisen yhteiskunnan toiminnassa – erityisesti sosiaalisten arvojen kehittämisessä ja välittämisessä – ja siksi ne ovat olleet alusta alkaen sääntelyn kohteena yleisen edun vuoksi. Sääntely on perustunut yhteisiin arvoihin, kuten sananvapauteen ja vastineoikeuteen,

moniarvoisuuteen, tekijänoikeuteen, kulttuuriseen ja kielelliseen monimuotoisuuteen, alaikäisten ja ihmisarvon suojeluun ja kuluttajansuojaan" ⁽¹⁾.

- Julkista yleisradiotoimintaa ei voida verrata julkiseen palveluun millään muulla talouden alalla, vaikka sillä onkin selkeästi taloudellista merkitystä. Mikään muu palvelu ei pysty samanaikaisesti kattamaan yhtä laajaa väestöosuutta, tarjoamaan paljon informaatiota ja ohjelmasisältöä ja vaikuttamaan sekä yksilöiden että yleisön mielipiteeseen.
- Audiovisuaalialan politiikkaa käsittelevä korkean tason asiantuntijaryhmä, jonka puheenjohtajana toimi komission jäsen Oreja, on todennut, että "julkisella yleisradiotoiminnalla on merkittävä tehtävä jokaisen maan kulttuurisen monimuotoisuuden edistäjänä, opetusohjelmien tarjoajana, objektiivisena tiedonvälittäjänä ja moniarvoisuuden turvaajana sekä demokraattisen, maksuttoman ja laadukkaan viihteen tarjoajana" ⁽²⁾.
- Yleisradiotoimintaa pidetään yleensä erittäin luotettavana tietolähteenä ja huomattavalle väestöosalle se on myös tärkein tietolähde. Tällä tavoin se edistää julkista keskustelua ja varmistaa myös kaikkien kansalaisten jonkinasteisen osallistumisen yhteiskunnallisiin asioihin.
- Julkisen palvelun tehtävä ⁽³⁾ on tunnustettu perustamissopimuksessa. Asian kannalta keskeinen määräys on 86 artiklan 2 kohta:

"Yrityksiin, jotka tuottavat yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja, sekä fiskaalisiin monopoleihin sovelletaan tämän sopimuksen määräyksiä ja varsinkin kilpailusääntöjä siltä osin kuin ne eivät oikeudellisesti tai tosiasiallisesti estä yrityksiä hoitamasta niille uskottuja erityistehtäviä. Kaupan kehitykseen ei saa vaikuttaa tavalla, joka olisi ristiriidassa yhteisön etujen kanssa."

⁽¹⁾ KOM(2000) 580 lopullinen, s. 35.

⁽²⁾ "The digital age: European Audiovisual Policy. Report from the high level group on audiovisual policy", 1998.

⁽³⁾ Tässä tiedonannossa EY:n perustamissopimuksen 16 artiklan ja Amsterdamin sopimuksen päätösasiakirjaan liitetyn julistuksen N:0 13 mukaisesti pöytäkirjassa jäsenvaltioiden julkisen palvelun yleisradiotoiminnasta mainitun "julkisen palvelun" -käsitteen katsotaan viittaavan 86 artiklan 2 kohdassa käytettyyn "yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun" -käsitteeseen.

10. Tämä määräys vahvistetaan EY:n perustamissopimuksen 16 artiklassa, joka sisällytettiin Amsterdamin sopimuksella ja tuli voimaan 1 päivänä toukokuuta 1999, sekä jossa määrätään seuraavaa:

"Otaen huomioon yleistä taloudellista etua koskevien palvelujen tärkeän aseman unionin yhteisten arvojen joukossa ja niiden merkityksen sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden edistämässä yhteisö ja jäsenvaltiot huolehtivat kukin toimivaltansa mukaisesti ja tämän sopimuksen soveltamisalalla siitä, että tällaiset palvelut toimivat sellaisin perustein ja edellytyksin, että ne voivat täyttää tehtävänsä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 73, 86 ja 87 artiklan soveltamista".

11. Näiden periaatteiden tulkintaa esitellään tulkitsevassa pöytäkirjassa jäsenvaltioiden julkisen palvelun yleisradiotoiminnasta, jäljempänä "pöytäkirja", ottaen erityisesti huomioon yleisradiotoiminnan erityisluonne. Pöytäkirjassa todetaan aluksi, että "jäsenvaltioiden julkinen yleisradiotoiminta liittyy suoraan jokaisen yhteiskunnan demokraattisiin, yhteiskunnallisiin ja kulttuurisiin tarpeisiin samoin kuin tarpeeseen turvata viestinnän moniarvoisuus". Pöytäkirjassa todetaan sen jälkeen seuraavaa:

"Euroopan yhteisön perustamissopimuksen määräykset eivät rajoita jäsenvaltioiden toimivaltaa rahoittaa julkista yleisradiotoimintaa, siinä määrin kuin rahoitus myönnetään yleisradioyrityksille kunkin jäsenvaltion antaman, määrittelemän ja järjestämän julkisen palvelun tehtävän täyttämiseksi, ja siinä määrin kuin rahoitus ei vaikuta yhteisön kauppaa- ja kilpailuolosuhteisiin sellaisessa laajuudessa, että se olisi yleisen edun vastaista, kun samalla otetaan huomioon tällaisen julkisen palvelun tehtävän toteuttaminen".

12. Julkisen yleisradiotoiminnan merkitystä unionin yhteiskuntaelämälle, demokratialle ja kulttuurille korostettiin myös neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden ja hallitusten edustajien 25 päivänä tammikuuta 1999 annetussa päätöslauselmassa julkisesta yleisradiotoiminnasta. Päätöslauselmassa korostetaan seuraavaa: "julkisen yleisradiotoiminnan erityisvelvoitteen täyttämisen välttämätön edellytys on, että erilaiset kanavat ja palvelut ovat suuren yleisön saatavilla syrjimättömyyden ja yhtäläisten mahdollisuuksien pohjalta". Julkisen yleisradiotoiminnan on "hyödynnettävä tekniikan kehitystä", sillä on "tärkeä tehtävä uusista audiovisuaalialan palveluista ja tietopalveluista sekä uusista tekniikoista koituvien hyötyjen saattamisessa yleisön saataville" ja sen tehtäviin kuuluu "toiminnan kehittäminen ja monipuolistaminen digitaalisena aikana". Päätöslauselmassa todetaan lisäksi, että "julkisen yleisradiotoiminnan on voitava vastaisuudessakin tarjota laaja ohjelmistovalikoima jäsenvaltioiden sille määrittelemän tehtävän mukaisesti" ⁽⁴⁾.
13. Näiden yleisradiotoiminnalle ominaisten piirteiden vuoksi julkisen palvelun tehtävää, joka kattaa "laajan ohjelmistovalikoiman jäsenvaltioiden sille määrittelemän tehtävän mukaisesti", kuten todetaan päätöslauselmassa, voidaan periaat-

teessa pitää perusteltuna. Tavoitteena on tasapainoinen ja vaihteleva ohjelmistovalikoima, jolla pystytään säilyttämään tietty yleisöosuus julkisille yleisradioyhtiöille ja varmistamaan näin tehtävän täyttäminen – eli yhteiskunnan demokraattisten, sosiaalisten ja kulttuuritarpeiden täyttäminen ja moniarvoisuuden turvaaminen.

14. On huomattava, että kaupallisilla radio- ja televisioyhtiöillä, joista osaa koskevat julkisen palvelun velvoitteet, on oma roolinsa pöytäkirjan tavoitteiden toteuttamisessa, sillä ne edistävät moniarvoisuutta, herättävät kulttuurista ja politiikasta käytävää keskustelua sekä laajentavat ohjelmistovalikoimaa.

3. OIKEUDELLISET PUITTEET

15. Valtiontukisääntöjen soveltamisessa julkiseen yleisradiotoimintaan on otettava huomioon monia eri seikkoja. EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artikla sisältävät valtiontukea koskevia määräyksiä ja 86 artiklan 2 kohdassa määrätään perustamissopimuksen määräysten ja erityisesti kilpailusääntöjen soveltamisesta yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviin palveluihin. Amsterdamin sopimuksella perustamissopimukseen sisällytettiin yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja koskeva artikla (16 artikla) ja pöytäkirja jäsenvaltioiden julkisen palvelun yleisradiotoiminnasta, mutta jo Maastrichtin sopimuksella perustamissopimukseen oli lisätty yhteisön aseman kulttuurin alalla määrittävä artikla (151 artikla) ja määräyksiä kulttuurin edistämiseksi myönnettävän valtiontuen soveltuvuudesta yhteismarkkinoille (87 artiklan 3 kohdan d alakohta). Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat antaneet 3 päivänä lokakuuta 1989 direktiivin 89/552/ETY televisiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta ⁽⁵⁾. Komissio on antanut 25 päivänä kesäkuuta 1980 direktiivin 80/723/ETY jäsenvaltioiden ja julkisten yritysten välisten taloudellisten suhteiden avoimuudesta ⁽⁶⁾. Sääntöjä on tulkittu Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen oikeuskäytännössä. Komissio on antanut myös 5 kohdassa mainitun tiedonannon ja monia tiedonantoja valtiontukisääntöjen soveltamisesta.

4. 87 ARTIKLAN 1 KOHDAN SOVELLETTAVUUS

4.1 Julkiselle yleisradiotoiminnalle myönnetty valtion rahoitus katsotaan valtiontueksi

16. Perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa määrätään: "Jollei tässä sopimuksessa toisin määrätä, jäsenvaltion myöntämä taikka valtion varoista muodossa tai toisessa myönnetty tuki, joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suosimalla jotakin yritystä tai tuotannonalaa, ei sovellu yhteismarkkinoille, siltä osin kuin se vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan".

⁽⁵⁾ EYVL L 298, 17.10.1989, s. 23, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 97/36/EY (EYVL L 202, 30.7.1997, s. 60).

⁽⁶⁾ EYVL L 195, 29.7.1980, s. 35, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2000/52/EY (EYVL L 193, 29.7.2000, s. 75).

⁽⁴⁾ EYVL C 30, 5.2.1999, s. 1.

17. Valtion toimenpiteen tarkoitus ei ole ratkaiseva seikka sen sisältämän valtiontuen arvioimiseksi 87 artiklan 1 kohdan mukaisesti, vaan toimenpiteen vaikutukset. Valtion julkiseen yleisradiotoimintaan myöntämää rahoitusta on pidettävä yleensä valtiontukena, sikäli kun se täyttää edellä mainitut arviointiperusteet. Julkiset yleisradioyhtiöt rahoitetaan yleensä valtion talousarviosta tai tv-vastaanottimien haltijoilta perityin lupamaksuin. Tietyissä erityisolosuhteissa valtio voi sijoittaa pääomaa julkiseen yleisradioyhtiöön tai luopua lainojensa takaisinmaksuvaateista. Tällaiset rahoitustoimenpiteet perustuvat yleensä julkisten viranomaisten toimintaan ja niihin liittyy valtion varojen siirtämistä. Kun lisäksi tällaiset toimenpiteet eivät täytä markkinataloudessa toimivan sijoittajan testiä ETY:n perustamissopimuksen 92 ja 93 artiklan soveltamisesta julkisten viranomaisten omistuksiin ⁽⁷⁾ sekä jäsenvaltioille ETY:n perustamissopimuksen 92 ja 93 artiklan soveltamisesta tehdasteollisuuden alalla toimiviin julkisiin yhtiöihin annetun komission tiedonannon ⁽⁸⁾ mukaisesti, ne suositvat useimmissa tapauksissa ainoastaan joitakin yleisradioyhtiöitä ja voivat siten vääristää kilpailua. Rahoitukseen mahdollisesti sisältyvä valtiontuki on arvioitava tapauskohtaisesti rahoituksen luonteesta riippuen ⁽⁹⁾.
18. Yhteisöjen tuomioistuin on todennut, että ”kun valtion myöntämä tai valtion varoista myönnetty tuki vahvistaa yrityksen asemaa verrattuna toiseen yhteisön sisäisessä kaupassa kilpailevaan yritykseen, kyseisen tuen on katsottava vaikuttaneen viimeksi mainittuun yritykseen” ⁽¹⁰⁾. Näin ollen julkiseen yleisradiotoimintaan myönnetyn valtion rahoituksen voidaan yleensä katsoa vaikuttavan jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Tämä koskee erityisesti ohjelmaoikeuksien ostoa ja myyntiä, mikä tapahtuu usein kansainvälisellä tasolla. Niiden julkisten yleisradioyhtiöiden osalta, jotka saavat myydä mainosaikaa, myös mainostamisella on rajatylittäviä vaikutuksia varsinkin kansalliset rajat ylittävillä yhtenäisillä kieli-alueilla. Lisäksi kaupallisten radio- ja televisioyhtiöiden omistajana voi olla useampi kuin yksi jäsenvaltio.
19. Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti ⁽¹¹⁾ kaikkea tietyille yritykselle siirrettäviä valtion varoja – myös julkisen palvelun veloitteen aiheuttamien ylimääräisten nettokustannusten kattamiseen – on pidettävä valtiontukena (jos kaikki EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan soveltamisedellytykset täyttyvät).

⁽⁷⁾ EY-tiedote 9-1984.

⁽⁸⁾ EYVL C 307, 13.11.1993, s. 3.

⁽⁹⁾ Tuki nro NN 88/98, ympärivuorokautisen mainoksettoman uutiskanavan rahoittaminen BBC:n lupamaksuilla, EYVL C 78, 18.3.2000, s. 6, ja tuki nro NN 70/98, Valtiontuki julkisille tv-kanaville (Kinderkanal ja Phoenix) EYVL C 238, 21.8.1999, s. 3.

⁽¹⁰⁾ Asiat 730/79, Philip Morris Holland v. komissio, Kok. 1980, s. 2671, 11 kohta; C-303/88, Italia v. komissio, Kok. 1991, s. I-1433, 27 kohta; C-156/98, Saksa v. komissio, Kok. 2000, s. I-6857, 33 kohta

⁽¹¹⁾ Asiat T-106/95, FFSA ym. v. komissio, Kok. 1997, s. II-229; T-46/97, SIC v. komissio, Kok. 2000, s. II-2125 ja C-332/98, Ranska v. komissio, Kok. 2000, s. I-4833 Valtiontuki julkisille tv-kanaville (Kinderkanal ja Phoenix).

4.2 Tuen luonne: voimassa oleva vai uusi tuki

20. Nykyisin useimmissa jäsenvaltioissa sovellettavat rahoitusohjelmat otettiin käyttöön kauan aikaa sitten. Tämän vuoksi komission on ensiksi määritettävä, voidaanko nämä tukiohjelmat katsoa 88 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi voimassa olevaksi tueksi.
21. Voimassa olevaa tukea säännellään 88 artiklan 1 kohdassa, jossa määrätään, että ”komissio seuraa jatkuvasti jäsenvaltioiden kanssa niiden voimassa olevia tukijärjestelmiä. Se tekee jäsenvaltioille ehdotuksia yhteismarkkinoiden asteittaisen kehittämisen tai yhteismarkkinoiden toiminnan kannalta aiheelliseksi toimenpiteiksi”.
22. EY:n perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22 päivänä maaliskuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 ⁽¹²⁾ 1 artiklan b kohdan i alakohdassa määritellään voimassa oleviksi ”tuet, jotka olivat olemassa ennen perustamissopimuksen voimaantuloa kyseisessä jäsenvaltiossa, eli tukiohjelmat ja yksittäiset tuet, jotka on otettu käyttöön ennen perustamissopimuksen voimaantuloa ja joita voidaan soveltaa edelleen perustamissopimuksen voimaantulon jälkeen”.
23. Asetuksen 1 artiklan b kohdan v alakohdassa voimassa olevaksi tueksi määritellään ”tuet, joiden voidaan katsoa olevan voimassa olevia tukia, koska voidaan osoittaa, että ne käyttöönottohetkellä eivät vielä olleet tukia, mutta ovat muuttuneet myöhemmin sellaisiksi yhteismarkkinoiden kehityksen johdosta ilman, että jäsenvaltio olisi muuttanut niitä”.
24. Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan ⁽¹³⁾ komissio tarkistaa, ovatko sääntelypuitteet, joita soveltaen tuki on myönnetty, muuttuneet tuen myöntämisen jälkeen. Komissio ottaa huomioon kaikki oikeudelliset ja taloudelliset seikat, jotka liittyvät tietyn jäsenvaltion yleisradiotoimintaan. Vaikka tällaisen arvioinnin kannalta merkityksellisissä oikeudellisissa ja taloudellisissa seikoissa on yhtymäkohtia kaikissa tai useimmissa jäsenvaltioissa, komissio katsoo, että tässä yhteydessä paras lähestymistapa on tapauskohtainen arviointi ⁽¹⁴⁾.

5. TUEN SOVELTUVUUDEN ARVIOINTI 87 ARTIKLAN 2 JA 3 KOHDAN NOJALLA

25. Komission on tutkittava julkisille yleisradioyhtiöille myönnettävää valtiontukea määrittääkseen, voidaanko sitä pitää yhteismarkkinoille soveltuvana. Tällöin voidaan soveltaa 87 artiklan 2 ja 3 kohdassa lueteltuja poikkeuksia.

⁽¹²⁾ EYVL L 83, 27.3.1999, s. 1.

⁽¹³⁾ Asia C-44/93, Namur-Les Assurances du Crédit SA v. Office National du Ducreire ja Belgia, Kok. 1994, s. I-3829.

⁽¹⁴⁾ Komission viimeaikainen käytäntö tällä alalla, ks. alaviite 9.

26. Perustamissopimuksen 151 artiklan 4 kohdan mukaan yhteisö ottaa kulttuuriin liittyvät näkökohdat huomioon muiden perustamissopimuksen määräysten mukaisessa toiminnassaan, erityisesti kulttuuriensa monimuotoisuuden vaalimiseksi ja edistämiseksi. Perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan d alakohdassa komissiolle annetaankin mahdollisuus katsoa yhteismarkkinoille soveltuvaksi tuki kulttuurin edistämiseen, jos tuki ei muuta kaupankäynnin ja kilpailun edellytyksiä yhteisössä yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla. Komission tehtävänä on päättää tämän määräyksen käytännön soveltamisesta samalla tavoin kuin muidenkin 87 artiklan 3 kohdan poikkeusmääräysten soveltamisesta. Olisi pidettävä mielessä, että valtiontukikieltoon poikkeuksen myöntäviä määräyksiä on sovellettava kurinalaisesti. Tästä syystä 87 artiklan 3 kohdan d alakohdassa tarkoitettu kulttuurin käsite on tulkittava suppeasti. Kuten komissio totesi asiassa *Kinderkanal ja Phoenix* tekmässään päätöksessä, jäsenvaltioiden opetukselliset ja demokraattiset tarpeet eivät liity kulttuurin edistämiseen⁽¹⁵⁾. Tässä suhteessa on huomattava, että pöytäkirjassa erotetaan kunkin yhteiskunnan kulttuuriset, yhteiskunnalliset ja demokraattiset tarpeet. Tietenkin myös opetustoimella voi olla kulttuurinen puoli.

27. Julkisille yleisradioyhtiöille myönnettävässä valtioneuossa ei yleensä tehdä eroa pöytäkirjassa mainittujen tarpeiden välillä. Jollei jäsenvaltio siis esitä erillistä määritelmää ja erillisrahoitusta yksinomaan kulttuurin edistämiseen myönnettävälle valtioneuolle, tällaista tukea ei yleensä voida hyväksyä 87 artiklan 3 kohdan d alakohdan nojalla. Sitä voidaan kuitenkin tavallisesti arvioida 86 artiklan 2 kohdan perusteella, jossa käsitellään yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja. Riippumatta soveltuvuuden arvioinnissa käytettävästä oikeusperustasta komissio tekee asiasisältöä koskevan analyysin samoja eli tässä tiedonannossa esitettyjä arviointiperusteita soveltaen.

6. VALTIONTUEN SOVELTUVUUDEN ARVIOINTI 86 ARTIKLAN 2 KOHDAN NOJALLA

28. Komissio on tunnustanut yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen osuuden Euroopan unionin perustavoitteiden saavuttamisessa sekä vuonna 1996 antamassaan tiedonannossa yleishyödyllisistä palveluista, kuten mainitaan 5 kohdassa.

29. Yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan 86 artiklan poikkeusmääräystä, jota on tulkittava suppeasti. Tuomioistuin on selventänyt, että jotta toimenpiteeseen voidaan soveltaa kyseistä poikkeusta, sen on täytettävä seuraavat ehdot:

- i) kyseessä on yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvä palvelu ja jäsenvaltio on määritellyt sen selvästi sellaiseksi (määritelmä);
- ii) jäsenvaltio on uskonut nimenomaan kyseessä olevan yrityksen tehtäväksi kyseisen palvelun tarjoamisen (tehtävänanto);

iii) perustamissopimukseen sisältyvien kilpailusääntöjen (tässä tapauksessa valtiontukien kiellon) soveltaminen estäisi yritykselle osoitetun tehtävän täyttämisen eikä poikkeus vaikuta kaupan kehitykseen yhteisön etujen kanssa ristiriitaisella tavalla (suhteellisuustesti).

30. Komission tehtävänä on perustamissopimuksen valvojana arvioida, täytyvätkö nämä ehdot.

31. Julkista yleisradiotoimintaa koskevassa erityistapauksessa edellä olevaa lähestymistapaa on muokattava ottaen huomioon pöytäkirjassa olevat tulkintamääräykset. Pöytäkirjassa viitataan julkisen palvelun tehtävään, jonka "kukin jäsenvaltio antaa, määrittelee ja järjestää" (määritelmä ja tehtävänanto), ja jossa määrätään julkisen yleisradiotoiminnan rahoitusta koskevasta poikkeuksesta perustamissopimuksen määräyksiin "siinä määrin kuin rahoitus myönnetään yleisradioyrityksille ... julkisen palvelun tehtävän täyttämiseksi, ja siinä määrin kuin rahoitus ei vaikuta yhteisön kauppa- ja kilpailusuhteisiin sellaisessa laajuudessa, että se olisi yleisen edun vastaista, kun samalla otetaan huomioon tällaisen julkisen palvelun tehtävän toteuttaminen" (suhteellisuus).

6.1 Julkisen palvelun tehtävän määritelmä

32. Jotta 29 kohdan i alakohdassa esitetty ehto 86 artiklan 2 kohdan soveltamiseksi voidaan täyttää, on välttämätöntä määritellä julkisen palvelun tehtävä virallisesti. Vasta sen jälkeen komissio voi riittävällä oikeusvarmuudella arvioida, voidaanko 86 artiklan 2 kohdan mukaista poikkeusta soveltaa.

33. Julkisen palvelun tehtävän määrittäminen kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan ja päätös voidaan tehdä kansallisella, alueellisella tai paikallisella tasolla. Yleensä tätä toimivaltaa käytettäessä on otettava huomioon yhteisön käsite yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvistä palveluista. Kun otetaan huomioon yleisradiotoiminnan erityisluonne, "laaja-alainen" määritelmä, jonka mukaan tietyn yleisradioyhtiön tehtäväksi uskotaan tasapainoisen ja vaihtelevan ohjelmiston tarjoaminen julkisen palvelun tehtävän mukaisesti, samalla kun pidetään katsojaosuus riittävän suurena, voidaan katsoa pöytäkirjan tulkitsevien määräysten mukaan 86 artiklan 2 kohdan nojalla oikeutetuksi. Tällainen määritelmä olisi yhdenmukainen yhteiskunnan demokraattisten, yhteiskunnallisten ja kulttuuristen tarpeiden täyttämistä koskevan tavoitteen kanssa ja varmistaisi moniarvoisuuden, mukaan lukien kulttuurinen ja kielellinen moninaisuus.

34. Julkisen palvelun tehtävään saattaa kuulua joitain palveluja, jotka eivät ole ohjelmia perinteisessä merkityksessä, esimerkiksi online-tietopalveluja, silloin kun ne täyttävät samat yhteiskunnan demokraattiset, sosiaaliset ja kulttuuriset tarpeet, kun otetaan huomioon toiminnan kehitys ja monipuolistuminen digitaalitekniikan myötä.

⁽¹⁵⁾ Ks. alaviite 9.

35. Silloin kun julkisen palvelun tehtävän soveltamisala kattaa uusia palveluja, määritelmää ja tehtävänantoa koskevaa säännöstä olisi muutettava vastaavasti 86 artiklan 2 kohdan rajoissa.
36. Komission tehtävänä on tutkia, noudattavatko jäsenvaltiot perustamissopimuksen määräyksiä⁽¹⁶⁾. Määriteltäessä julkista palvelua yleisradiotoiminnan alalla komission tehtävä rajoittuu selvien virheiden valvontaan. Komissio ei päättä, tarjotaanko ohjelmaa yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvänä palveluna eikä aseta epäilyksenalaiseksi jonkin tuotteen luonnetta tai laatua. Julkisen palvelun tehtävän määrittelyssä olisi kuitenkin tehty selvä virhe, jos tehtävään kuuluisi toimintoja, joiden ei kohtuudella voitaisi katsoa täyttävän pöytäkirjassa todettuja ”yhteiskunnan demokraattisia, sosiaalisia ja kulttuurisia tarpeita”, kuten sähköinen kaupankäynti. Tässä yhteydessä on muistettava, että julkisen palvelun tehtävä kattaa yleisölle tarjotut yleishyödylliset palvelut. Julkisen palvelun tehtävän määrittelyä koskevaa kysymystä ei pidä sekoittaa kysymykseen näiden palvelujen rahoitusjärjestelystä. Vaikka julkiset yleisradioyhtiöt voivat harjoittaa kaupallisia toimintoja, kuten mainosajan myyntiä tulojen hankkimiseksi, tällaisia toimintoja ei yleensä voida katsoa osaksi julkisen palvelun tehtävää.
37. Julkisen palvelun tehtävän määritelmän olisi oltava mahdollisimman tarkka. Siinä olisi todettava selvästi, onko jäsenvaltion tarkoituksena sisällyttää jokin tietty toiminnanharjoittajan toiminto julkisen palvelun tehtävään. Ilman selvää ja tarkkaa määritelmää niistä velvoitteista, joita aiotaan asettaa julkiselle yleisradioyhtiölle, komissio ei voi suorittaa 86 artiklan 2 kohdan mukaisia tehtäviään eikä siten myöntää artiklan mukaisia poikkeuksia.
38. Julkisen palvelun tehtävään sisällytettyjen toimintojen selvä määrittely on tärkeää myös muille kuin yleisradioyhtiöille, kun ne suunnittelevat toimintaansa.
39. Lisäksi julkisen palvelun tehtävän olisi oltava tarkkarajainen, jotta jäsenvaltioiden viranomaiset voivat valvoa tehokkaasti tehtävän täyttämistä, kuten seuraavassa luvussa esitetään.

6.2 Tehtävänanto ja valvonta

40. Jotta 86 artiklan 2 kohdan mukaista poikkeusta voidaan soveltaa, julkisen palvelun tehtävä on myönnettävä virall-

sesti (esimerkiksi lainsäädännöllä, sopimuksella tai toimeksiannolla) yhdelle tai useammalle yritykselle.

41. Täsmällisesti määritellyn julkisen palvelun tehtävän antaminen virallisesti julkiselle yleisradioyhtiölle ei yksin riitä. Julkista palvelua on myös käytännössä tarjottava valtion ja kyseisen yrityksen välillä virallisesti vahvistetulla tavalla. Tästä syystä on tarpeen, että sopiva viranomainen tai nimetty toimielin valvoo palvelun tarjoamista. Tällaisen valvovan viranomaisen tai toimielimen tarve on ilmeinen silloin, kun toiminnanharjoittajalle asetetaan laatuvaatimuksia. Periaatteista ja suuntaviivoista yhteisön audiovisuaalipolitiikassa digitaaliaikana annetun komission tiedonannon⁽¹⁷⁾ mukaan komissio ei kuitenkaan arvioi laatuvaatimusten täyttämistä vaan sen on voitava luottaa siihen, että jäsenvaltiot vastaavat asianmukaisesta valvonnasta.
42. Jäsenvaltion toimivaltaan kuuluu sen järjestelyn valitseminen, jolla varmistetaan julkisen palvelun velvoitteiden täyttämisen tehokas valvonta. Tällainen toimielin on tehokas vain, jos se on riippumaton julkisen palvelun tehtävän saaneesta yrityksestä.
43. Jos ei ole riittävää ja luotettavaa osoitusta siitä, että julkista palvelua todella tarjotaan vahvistetulla tavalla, komissio ei voi suorittaa 86 artiklan 2 kohdan mukaisia tehtäviään eikä siten voi myöntää määräyksen mukaisia poikkeuksia.

6.3 Julkisen yleisradiotoiminnan rahoitus ja suhteellisuustesti

6.3.1 Rahoituksen valinta

44. Julkisen palvelun velvoitteet voivat olla määrällisiä, laadullisia tai molempia. Riippumatta velvoitteiden muodosta, ne voivat oikeuttaa korvaukseen, jos ne aiheuttavat sellaisia ylimääräisiä kustannuksia, joita yleisradioyhtiölle ei muutoin olisi aiheutunut.
45. Rahoitusjärjestelyt voidaan jakaa karkeasti kahteen ryhmään: yhden rahoituslähteen järjestelmä ja sekarahoitusjärjestelmä. Yhden rahoituslähteen järjestelmän ryhmä käsittää järjestelmät, joissa julkista yleisradiotoimintaa rahoitetaan vain julkisista varoista (sen muodosta riippumatta). Sekarahoitusjärjestelmä kattaa monenlaisia rahoitusjärjestelmiä, joissa julkista yleisradiotoimintaa rahoitetaan valtion varojen ja kaupallisesta toiminnasta saatavien tulojen erilaisilla yhdistelmillä. Tällaista kaupallista toimintaa voivat olla mainosajan tai ohjelmien myynti.

⁽¹⁶⁾ Ks. asia C-179/90, *Merci convenzionali porto di Genova SpA v. Siderurgica Gabrielli SpA*, Kok. 1991, s. I-5889.

⁽¹⁷⁾ KOM(1999) 657 lopullinen, 3 jakson 6 kohta.

46. Pöytäkirjassa todetaan seuraavaa: ”Euroopan yhteisön perustamissopimuksen määräykset eivät rajoita jäsenvaltioiden toimivaltaa rahoittaa julkista yleisradiotoimintaa. . .” Edellä 5 kohdassa mainitussa yleishyödyllisistä palveluista Euroopassa antamassaan tiedonannossa komissio totesi lisäksi seuraavaa: ”Rahoitusjärjestelmän valinta kuuluu jäsenvaltion toimivaltaan, eikä periaatteessa ole syytä vastustaa kaksoisrahoitusjärjestelmän (julkisten varojen ja mainostulojen yhdistelmä) valintaa yksirahoitusjärjestelmän sijaan (ainoastaan julkiset varat), jos järjestelmä ei vaikuta kyseisten markkinoiden kilpailuun (esim. mainonta ja ohjelmien hankinta ja/tai myynti) yhteisön edun vastaisella tavalla”⁽¹⁸⁾.
47. Vaikka jäsenvaltio voi vapaasti valita julkisen yleisradiotoiminnan rahoitustavan, komission on perustamissopimuksen 86 artiklan 2 kohdan nojalla varmistettava, että yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen tuottamiseen myönnetty poikkeukset kilpailusääntöjen tavallisesta soveltamisesta eivät vaikuta kohtuuttomalla tavalla kilpailuun yhteismarkkinoilla. Kyse on käänteisestä testistä eli sillä tutkitaan, ettei toteutettu toimenpide ole kohtuuton. Tuki ei saa myöskään vaikuttaa kaupan kehitykseen yhteisön etujen vastaisella tavalla.
48. Pöytäkirjassa vahvistetaan tämä lähestymistapa myös julkisen yleisradiotoiminnan osalta ja todetaan, että rahoitus ei saa vaikuttaa ”yhteisön kauppa- ja kilpailuosuhteisiin sellaisessa laajuudessa, että se olisi yleisen edun vastaista, kun samalla otetaan huomioon tällaisen julkisen palvelun tehtävän toteuttaminen”.

6.3.2 Valtiontuen arviointia koskevat avoimuusvaatimukset

49. Edellä kuvailtu komission arviointi edellyttää, että julkisen palvelun tehtävästä on laadittu selkeä ja täsmällinen määritelmä ja tehtävän täyttämiseen tarvittavat toiminnot pidetään erillään muusta toiminnasta. Erillistä kirjanpitoa vaaditaan tavallisesti jo kansallisella tasolla, jotta voidaan taata julkisten varojen käyttämisen avoimuus ja tilintekovelvollisuus. Erillinen kirjanpito on tarpeen, jotta komissio voi toteuttaa suhteellisuustestin. Se antaa komissiolle keinon tutkia oletettuja ristikkäistukia ja myös puolustaa oikeutettuja korvauksia yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen tarjoamisesta. Vain asianmukaisen tulojen ja menojen kohdentamisen perusteella voidaan määrittää, onko julkinen rahoitus todella rajattu julkisen palvelun tehtävän täyttämiseen aiheutuneisiin nettokustannuksiin ja näin ollen hyväksyttävissä 86 artiklan 2 kohdan ja pöytäkirjan nojalla.
50. Julkisten viranomaisten ja julkisten yritysten ja yritysten, joille on annettu erityis- tai yksinoikeuksia tai joiden tehtäväksi on annettu yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liit-
- tyvän palvelun tarjoaminen, välisiä taloudellisia suhteita koskevat avoimuusvaatimukset esitetään direktiivissä 80/723/ETY.
51. Direktiivissä 80/723/ETY vaaditaan jäsenvaltioita toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että sellainen yritys, jolle on myönnetty erityis- tai yksinoikeuksia tai jonka tehtäväksi on annettu yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen tarjoaminen ja joka saa jonkin muotoista valtiontukea ja harjoittaa muuta toimintaa, ts. muita kuin julkisen palvelun tehtäviä: a) pitää erillistä juoksevaa kirjanpitoa eri toiminnoista, toisin sanoen julkisen palvelun tehtävistä ja muusta toiminnasta; b) merkitsee ja kohdentaa asianmukaisesti kaikki tulot ja menot ja soveltaa johdonmukaisesti objektiivisesti perusteltuja kustannuslaskennan periaatteita ja c) antaa erillisen kirjanpidon perustana olevista kustannuslaskennan periaatteista selkeät tiedot.
52. Yleisiä avoimuusvaatimuksia sovelletaan myös yleisradioyhtiöihin. Kuten direktiivin 2000/52/EY johdanto-osan 5 kappaleessa todetaan, uusia vaatimuksia sovelletaan julkisiin yleisradioyhtiöihin, jos niille myönnetään valtiontukea tai niiden tehtäväksi on annettu yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen tuottaminen ilman, että valtiontukea olisi vahvistettu asianmukaisesti ajaksi avointa ja syrjimätöntä menettelyä noudattaen. Erillistä kirjanpitoa koskevaa velvoitetta ei sovelleta julkisiin yleisradioyhtiöihin, joiden toiminta rajoittuu yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen tarjoamiseen ja jotka eivät harjoita muunlaista toimintaa.
53. Erillinen kirjanpito ei aiheuta erityisiä ongelmia yleisradio-toiminnassa tulopuolella, mutta sen soveltaminen ei ole välttämättä helppoa tai edes mahdollista menopuolella. Tämä johtuu siitä, että yleisradiotoiminnassa jäsenvaltiot voivat katsoa, että yleisen palvelun tehtävä kattaa yleisradioyhtiön koko ohjelmiston ja sallia samalla kaupallisen toiminnan. Toisin sanoen erilaisilla toiminnoilla on suu-relta osin sama tuotantopanos.
54. Tämän vuoksi komissio katsoo, että tulopuolella yleisradioyhtiöiden olisi kirjattava yksityiskohtaisesti kaikki tulo-lähteet ja tulojen määrät, jotka kertyvät muusta kuin julkisen palvelun piiriin kuuluvasta toiminnasta.
55. Menopuolella kustannukset, jotka liittyvät muuhun kuin julkisen palvelun piiriin kuuluvaan toimintaan, olisi eriteltävä selvästi. Jos samoja resursseja (henkilöstö, laitteisto, kiinteät laitteet jne.) käytetään sekä julkisen palvelun tarjoamiseen että muuhun toimintaan, niiden kustannukset on kohdennettava yhtiön kokonaiskustannusten eron perusteella julkisen palvelun piiriin kuuluva toiminta sekä mukaan luettuna että pois luettuna⁽¹⁹⁾.

⁽¹⁸⁾ Ks. alaviite 1, s. 36.

⁽¹⁹⁾ Tämä viittaa hypoteettiseen tilanteeseen, jolloin muut kuin julkisen palvelun piiriin kuuluvat toiminnot olisi lakkautettava: täten välte-tyt kustannukset ovat yhteisiä kustannuksia, jotka kohdennetaan muihin kuin julkisen palvelun piiriin kuuluviin toimintoihin.

56. Tämä merkitsee sitä, että toisin kuin yleishyödyllisessä yritystoiminnassa yleensä, menoja, jotka ovat kokonaan kohdennettavissa julkisen palvelun toimintoihin, samalla kun hyödynnetään kaupallista toimintaa, ei tarvitse jakaa näille kahdelle toimintalajille, vaan ne voidaan suoraan kohdentaa julkiseen palveluun. Tästä ovat esimerkkinä sellaisen ohjelman tuotantokustannukset, joka lähetetään osana julkisen palvelun tehtävää, mutta joka myös myydään muille yleisradioyhtiöille. Tärkein esimerkki on kuitenkin yleisö, jota hankitaan julkisen palvelun tehtävän täyttämiseksi ja mainosajan myymiseksi. Katsotaan, että näiden kustannusten täydellinen jakautuminen kahden toiminnan välillä on keinotekoista ja merkityksetöntä. Kustannusten kohdentamista kirjanpidon avoimuuden kannalta ei kuitenkaan pidä sekoittaa kustannusten takaisinsaamiseen hinnoittelupolitiikkaa määriteltäessä. Jälkimmäistä seikkaa käsitellään 58 kohdassa.

6.3.3 Suhteellisuus

57. Arvioidessaan näiden järjestelmien mukaisen valtion rahoituksen suhteellisuutta komission lähtökohtana on periaate, jonka mukaan valtion rahoitus on tavallisesti tarpeen, jotta yritys voi täyttää julkisen palvelun tehtävänsä. Jotta suhteellisuudesta läpäistäisiin, valtiontuki ei saa ylittää julkisen palvelun tehtävien täyttämistä aiheuttavia nettokustannuksia. Arvioinnissa otetaan huomioon myös muut julkisen palvelun tehtävistä saadut suorat tai välilliset tulot. Tästä syystä nettohyöty, jonka muut toiminnot saavat julkisen palvelun tehtävästä, on otettava huomioon tuen suhteellisuutta arvioitaessa.
58. Toisaalta saattaa esiintyä markkinavääristymiä, jotka eivät ole tarpeen julkisen palvelun tehtävän täyttämiseksi. Jos julkisen yleisradioyhtiön alhaisemmat tulot katetaan valtiotuella, se saattaa alentaa mainoshintoja tai ryhtyä muihin julkisen palvelun tehtävään kuulumattomiin toimiin vähentääkseen kilpailijoiden tuloja. Tällaisen käytännön ei voida katsoa kuuluvan yleisradioyhtiölle annetun julkisen palvelun tehtävän perusluonteeseen. Jos julkinen yleisradioyhtiö käyttää muissa kuin julkisen palvelun tehtävään kuuluvissa toiminnoissa hintoja, jotka ovat alhaisemmat kuin se tarvitsee kattaakseen yksin toiminnoista aiheutuvat kustannukset, jotka tehokkaasti toimivan kaupallisen yhtiön olisi samanlaisessa tilanteessa saatava takaisin, tämä viittaa siihen, että julkisen palvelun velvoitteiden korvaukset ovat liian suuret ja että ne joka tapauksessa vaikuttavat ”yhteisön kaupp- ja kilpailuolosuhteisiin sellaisessa laajuudessa, että se olisi yleisen edun vastaista” ja siten on vastoin pöytäkirjaa.
59. Suhteellisuudesta suorittaessaan komissio katsoo, voidaanko tuesta aiheutuvia kilpailunvääristymiä perustella jäsenvaltion määrittelemällä julkisen palvelun ja rahoituksen tarpeella. Tarvittaessa komissio ryhtyy toimiin perustamissopimuksen muiden määräysten perusteella.
60. Niiden vaikutusten arvioinnin, joita valtiontuki aiheuttaa kilpailuun ja kaupan kehitykseen, on perustuttava jokaisen tilanteen erityispiirteisiin. Tässä tiedonannossa ei voida kuvailla kilpailurakennetta ja muita markkinakohtaisia ominaispiirteitä, sillä ne eroavat yleensä melko paljon markkinoittain. Samasta syystä tässä tiedonannossa ei voida ennakolta kuvailla olosuhteita, joissa julkisten yleisradioyhtiöiden hinnat ovat 58 kohdassa selostettujen periaatteiden mukaisia. Tämän vuoksi julkisille yleisradioyhtiöille myönnettyä valtiontukea voidaan arvioida 86 artiklan 2 kohdan nojalla vain tapauskohtaisesti komission käytännön perusteella.
61. Komissio ottaa arvioinnissaan huomioon, että jos valtiontuki on tarpeen julkisen palvelun velvoitteen täyttämiseksi, järjestelmällä voi kokonaisuutena olla myös myönteistä vaikutusta, sillä se voi tarjota vaihtoehdoisen toimituslähteen joillakin merkityksellisillä markkinoilla⁽²⁰⁾. Tätä vaikutusta on kuitenkin tarkasteltava suhteessa tuen mahdollisiin kielteisiin vaikutuksiin, kuten toisten yhtiöiden markkinoille tulon estäminen ja oligopolistisemmän markkinarakenteen mahdollistaminen tai julkisten yleisradiotoiminnan harjoittajien kilpailun vastainen toiminta merkityksellisillä markkinoilla.
62. Komissio ottaa huomioon myös sen, että pienemmällä jäsenvaltioilla voi olla vaikeuksia kerätä tarvittavat varat, jos julkisten palvelujen kustannukset asukasta kohden ovat korkeammat ja jos edellytykset pysyvät muutoin samanlaisina⁽²¹⁾.

⁽²⁰⁾ Tämä ei merkitse sitä, että valtiontukea voidaan perustella keinona tarjonnan ja kilpailun lisäämiseen tietyillä markkinoilla. Valtiontuki, joka sallii yhtiön pysymisen markkinoilla sen tappioista huolimatta, aiheuttaa vakavan kilpailunvääristymän, sillä se johtaa pitkällä aikavälillä tehottomampaan toimintaan, suppeampaan tarjontaan ja korkeampiin kuluttajahintoihin. Oikeudellisten ja taloudellisten markkinoillepääsyn esteiden poistaminen, tehokkaan kilpailupolitiikan harjoittaminen ja moniarvoisuuden edistäminen ovat tässä suhteessa tehokkaampia keinoja. Luontaiset monopolit ovat yleensä sääntelyn kohteena.

⁽²¹⁾ Samanlaisia vaikeuksia voi olla myös silloin, kun julkinen yleisradiotoiminta kohdistuu kielellisiin vähemmistöihin tai paikallisiin tarpeisiin.

VALTIONTUKI – SAKSA (THÜRINGEN)

Kehotus huomautusten esittämiseen EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisesti tuesta C 1/2001 (ex N 831/97) – vihanneksia jalostavan yrityksen takaus

(2001/C 320/05)

Komissio on ilmoittanut 8. helmikuuta 2001 päivätyllä, tätä tiivistelmää seuraavilla sivuilla todistusvoimaisella kielellä toistetulla kirjeellä Saksalle päätöksestään aloittaa EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu menettely, joka koskee mainittua toimenpidettä.

Asianomaiset voivat esittää huomautuksensa kuukauden kuluessa tämän tiivistelmän ja sitä seuraavan kirjeen julkaisemisesta. Huomautukset on lähetettävä osoitteeseen:

Euroopan komissio
Maatalouden pääosasto
Maatalouden taloudellisen lainsäädännön osasto
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bruxelles/Brussel
Faksi (32-2) 296 21 51.

Huomautukset toimitetaan Saksalle. Jos huomautusten esittäjä haluaa, että sen henkilöllisyyttä ei paljasteta, se voi esittää tästä komissiolle kirjallisen pyynnön, ja tämä pyyntö on perusteltava.

TIIVISTELMÄ

Saksan pysyvä edustusto ilmoitti komissiolle 5. joulukuuta 1997 päivätyllä, 10. joulukuuta 1997 saapuneeksi kirjatulla kirjeellä toimenpiteestä, jossa Thüringer Aufbaubank takaa äskettäin perustetun Frenzel Kyffhäuser Tiefkühlkost GmbH:n lainat Ringlebenissä sijaitsevan tuotantolaitoksen kiinteän omaisuuden hankkimiseksi. Yritys jalostaa erityisesti juureksia, kuten porkkanoita ja kyssäkaalia, sekä perunoita.

Lainojen ja kyseisille lainoille myönnettävien takauksen välillä on tehtävä ero.

Komissio tekee tietojen antamista koskevan välipäätöksen näiden lainojen osalta Italgrani-asiaa koskevan päätöksen (asia C 47/91) mukaisesti. Komissio epäilee, että ohjelmia, joihin lainat perustuvat, ei voida soveltaa kyseessä oleviin tapauksiin, koska kyse ei näytä olevan herkistä aloista.

Valtiontakaukset on arvioitava EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta takauksina myönnettyihin valtiontukiin annetun komission tiedonannon ⁽¹⁾ perusteella.

Komission tiedonannon 4.2 kohdassa luetellaan edellytykset, joiden on täyttyvä, jotta tukea ei katsottaisi valtiontueksi.

Kyseessä olevassa tapauksessa jotkut näistä edellytyksistä eivät näytä täyttyvän. Sen vuoksi näyttäisi siltä, että toimenpide on lainanottajalle valtiontukea.

Kyseessä saattaa lisäksi olla myös lainanantajalle myönnettävä tuki. Näyttää siltä, että yrityksen vakituisesti käyttämä pankki on myöntänyt ennakkorahoitusta investointeihin, jottei hanke viivästyisi. Lopullinen rahoitus myönnetään vasta sitten, kun takaus astuu voimaan. Jos takaus myönnettäisiin, tämä merkitsisi sitä, että valtio kantaisi riskin, josta pankki vastaa nyt maksettua. Näin ollen näyttää siltä, että EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta takauksina myönnettyihin valtiontukiin annetun komission tiedonannon 2.2.1 kohdassa mainitut edellytykset täyttyvät: valtiontakaus annetaan jälkikäteen muuttamatta kyseisen lainan tai rahoitussitoumuksen ehtoja tai takauksen kohteena olevaa lainaa käytetään saman luottolaitoksen myöntämän toisen, takaamattoman lainan takaisinmaksuun. Sen vuoksi kyseessä näyttää olevan myös tuki lainanantajalle. Tällainen tuki olisi toimintatukea, joka on periaatteessa kiellettyä.

Tuen arvosta lainanottajan kannalta on erittäin vaikeaa määrittellä takauksen tukitaso, mutta komissio epäilee, että Saksan viranomaisten toimittamat laskelmat ovat riittämättömiä. Ensin on määriteltävä lainojen tuki-intensiteetti, ja sen jälkeen voidaan määrittellä takauksen tuki-intensiteettiä koskeva lisämäärä. Tämä yhteissumma on sen jälkeen arvioitava sovellettavan komission politiikan mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL C 71, 11.3.2000, s. 14.

Komissio epäilee Saksan viranomaisten toimittamaa laskelmaa lainojen tuki-intensiteetistä. Laskelmat perustuvat viitemäärään, mutta viitemääränä on perusmäärä, jota voidaan korottaa riskitilanteissa. Tällainen korotus vaikuttaa olevan perusteltua käsiteltävänä olevassa tapauksessa, kun otetaan huomioon yrityksen pääomatilanne. Yrityksen vakituisesti käyttämän pankin myöntämän lainan korko vastaa Saksan viranomaisten mukaan markkinaolosuhteita. Sen vuoksi olisi aiheellista laskea korkotukilainojen tuki-intensiteetti samalla korolla kuin markkinaviitekorko. Tämä johtaisi korkeampiin tukiekvivalentteihin.

Laskiessaan takauksen tuki-intensiteettiä Saksan viranomaiset sovelsivat lisäksi ainoastaan 0,5 prosentin tuki-intensiteettiä, joka perustui komission elinkelpoisille yrityksille asiassa N 117/96 hyväksymään 0,5–2 prosentin marginaaliin (27. joulukuuta 1996 päivätty kirje, SG(96) D/11696). Tämä on ehdotetun marginaalin vähimmäismäärä, mikä ei näytä olevan perusteltua käsiteltävänä olevassa tapauksessa, kun otetaan huomioon yrityksen pääomatilanne. Perustamissopimuksen liitteeseen I kuuluvia tuotteita jalostavat ja kaupan pitävät yritykset jätetään lisäksi selkeästi 27. joulukuuta 1996 päivätyn kirjeen ulkopuolelle. Komissio epäilee jo pelkästään siitä syystä ehdotetun tuki-intensiteetin soveltuvuutta. On myös huomattava, että ehdotettu 0,5 prosentin tuki-intensiteetti olisi arvioitava huolellisesti EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta takauksina myönnettyihin valtiontukiin annetun komission tiedonannon uusien perusteiden mukaisesti. Niissä edellytetään saatuun tukihyötyyn perustuvaa yksilöidympää lähestymistapaa. Arviointi voidaan tehdä myös samanlaisessa tilanteessa olevien yritysten aiempien luottotappioiden määrän perusteella. Koska Saksan viranomaiset ovat ilmoittaneet, että lainoja [. . .] (*), komissio ei voi sulkea pois sitä mahdollisuutta, että tuki-intensiteetti nousee 100 prosenttiin takauksesta. Tällainen tuki-intensiteetti ei vastaa maatalousalan valtiontuesta annettujen yhteisön suuntaviivojen 4.2 kohtaa.

Jotkut Saksan viranomaisten antamat lausunnot asettavat lisäksi epäilyksenalaiseksi vakuutuksen siitä, että yritys ei ole rahoitusvaikeuksissa. Komissio ei voi saatujen tietojen perusteella jättää ottamatta lukuun sitä mahdollisuutta, että takaus olisikin arvioitava yritysten pelastamista ja rakenneuudistusta koskevien suuntaviivojen mukaisesti. Olettaen, että pelastamista ja rakenneuudistusta koskevia suuntaviivoja sovelletaan, komission on ilmaistava epäilynsä ehdotetun toimenpiteen soveltuvuudesta, koska Saksan viranomaiset eivät ole toimittaneet rakenneuudistussuunnitelmaa elinkelpoisuuden palauttamiseksi ja koska ei ole osoitettu, miten tarpeeton kilpailun vääristyminen vältetään ja mistä muodostui tuensaajan oma osuus.

Näistä syistä komissio on päättänyt aloittaa EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa määrätyn menettelyn ehdotetusta valtiontuesta ja velvoittaa Saksan toimittamaan tarvittavat tiedot sen arvioimiseksi, koskevatko aiemmin hyväksytyt tukiohjelmät näitä lainoja.

(*) Tiedot luottamuksellisia.

KIRJE

”Die Europäische Kommission beehrt sich, der Bundesrepublik Deutschland mitzuteilen, dass sie nach Prüfung der von den deutschen Behörden übermittelten Angaben über die vorerwähnte Beihilfe beschlossen hat, Deutschland zur Mitteilung aufzufordern, ob die Darlehen unter zuvor genehmigte Beihilferegelungen fallen, und gegen die vorgeschlagene Bürgschaft das Verfahren nach Artikel 88 Absatz 2 EG-Vertrag einzuleiten.

Der Entscheidung der Kommission liegen folgende Erwägungen zugrunde:

1. VERFAHREN

Mit Schreiben vom 5.12.1997, eingegangen am 10.12.1997, hat die Ständige Vertretung der Bundesrepublik Deutschland bei der Europäischen Union den Entwurf dieser Beihilfemaßnahme der Kommission gemäß Artikel 88 Absatz 3 notifiziert. Zusätzliche Informationen wurden übermittelt mit Schreiben vom 7.4.1998, eingegangen am 14.4.1998, vom 20.10.1998, eingegangen am 26.10.1998, vom 9.2.1999, eingegangen am 12.2.1999, vom 13.8.1999, eingegangen am 24.8.1999, zwei Schreiben vom 22.11.1999, eingegangen am 25.11.1999 bzw. am 26.11.1999, mit Schreiben vom 17.8.2000, eingegangen am 22.8.2000, und vom 29.11.2000, eingegangen am 5.12.2000.

2. BESCHREIBUNG

2.1 Titel

Bürgschaft für einen Gemüseverarbeitungsbetrieb

2.2 Begünstigter

Frenzel Kyffhäuser Tiefkühlkost GmbH

Die Beihilfe ist für den Erwerb des Anlagevermögens einer Produktionsstätte in Ringleben durch die neu gegründete Frenzel Kyffhäuser Tiefkühlkost GmbH bestimmt. Das Unternehmen verarbeitet insbesondere Wurzelgemüse (Karotten, Kohlrabi) und Kartoffeln.

2.3 Beihilfemaßnahme

2.3.1 Staatliche Bürgschaft

Von der Thüringer Aufbaubank wird eine staatliche Bürgschaft für 65 % eines Darlehens in Höhe von [. . .] (**) DEM mit Vorkaufbefriedigungsrecht an den vereinbarten Sicherheiten übernommen. Die Darlehen wurden am 22.12.1997 gewährt und am 31.12.1997 ausgezahlt. Die Bürgschaft wurde gleichzeitig vorbehaltlich der Genehmigung durch die Europäische Kommission übernommen.

Sicherheiten:

— [. . .] DEM erstrangige Grundschulden auf die Betriebsimmobilie in Ringleben;

(**) Betriebsheimnis.

- Sicherungsübereignung der Maschinen;
- selbstschuldnerische Höchstbetragsbürgschaft des geschäftsführenden Gesellschafters Herrn Frenzel;
- Abtretung der Auszahlungsansprüche aus einer Risikolebensversicherung für Herrn Frenzel in Höhe von [...] DEM.

Verbürgt werden folgende Darlehen:

- [...] DEM ERP-Aufbauprogramm ⁽²⁾
Vertrag geschlossen am 22.12.1997, Laufzeit bis 30.9.2017
[...] [...]
  - Verbürgt bis 31.3.2013
- [...] DEM KfW-Mittelstandsprogramm ⁽³⁾
Vertrag geschlossen am 22.12.1997, Laufzeit bis 31.12.2005
[...] [...]
  - Einmalige Bearbeitungsgebühr von 2 %, Disagio 4 %, Risikoprämie für „a. p.“-Tilgung von 2 %
- [...] DEM Hausbankdarlehen ⁽⁴⁾
Vertrag geschlossen am 8.12.1997, Laufzeit bis 20.12.2007
[...] [...]
  - Einmalige Bearbeitungsgebühr von 10 000 DEM.

Im Zusammenhang mit der Bürgschaft entstehen folgende Kosten:

- einmalige Bearbeitungsgebühr von 0,375 % des Bürgschaftsobligos,
- Bürgschaftsentgelt von 0,75 % p. a. des Bürgschaftsobligos.

Der Kaufpreis für die Sachanlage samt Inventar beläuft sich auf [...] DEM. Die deutschen Behörden haben angegeben, dass es dem Unternehmen trotz der gestellten Sicherheiten aus folgenden Gründen nicht möglich war, für den Kauf ein normales Darlehen auf dem freien Markt ohne zusätzliche Bürgschaft zu erhalten: der Standort des Unternehmens (Region Nord-Thüringen, genauer gesagt das Gebiet Artern, in dem seit der deutschen Einigung eine überdurchschnittlich hohe Zahl an Konkursen zu verzeichnen ist), der spezifische Charakter der Sachanlage (im Insolvenzfall muss ein privater Investor gefunden werden, der bereit ist, diese zu übernehmen) sowie die Bankpraxis in Bezug auf die Bewertung von Nahrungsmittelbeständen.

Zur finanziellen Situation des Unternehmens haben die deutschen Behörden ausgeführt, dass der Umsatz und der Cashflow des Unternehmens von 1994 bis 1996 konstant zugenommen haben, der Eigenkapitalanteil des Unternehmens ([...] %) im Dezember 1996) jedoch beschränkt ist und sowohl vom Unternehmen selbst als auch von den Gläubigern als niedrig an-

gesehen wird. Die Kapitalsituation wirkt sich auch auf die neuen Investitionen aus (verfügbare Eigenmittel in Höhe von [...] DEM). Der vorläufige Jahresabschluss vom Dezember 1998 zeigt, dass das Unternehmen auf dem richtigen Weg ist. Sowohl die angestrebten Gewinne als auch der Cashflow-Zuwachs liegen leicht über der Vorausschätzung.

Im Allgemeinen kann das Unternehmen nach Auffassung der deutschen Behörden nicht als in finanziellen Schwierigkeiten befindlich betrachtet werden.

2.3.2 Auswirkungen auf die Kapazitäten

Bei der zu übernehmenden Produktionsstätte in Ringleben handelt es sich um ein Verarbeitungsunternehmen mit diversen Verarbeitungslinien sowie einer Kühlanlage mit Kartoffelbelüftungsanlage und zwei Frostern. Die derzeitige Verarbeitungskapazität wird nicht ausgeweitet.

Zur bestehenden Anlage wurden folgende Angaben gemacht:

- Frischschälllinie: 8 400 t Rohware bzw. 4 200 t Fertigware p. a.,
- Dampfschälllinie: 22 000 t Rohware bzw. 15 000 t Fertigware p. a.,
- Mischungslinie: 2 600 t Fertigware p. a.,
- Röstlinie: 1 800 t Fertigware p. a.

Die Angaben beziehen sich auf die maximale Kapazität bei einem Dreischichtbetrieb. Später wird die Anlage in zwei Schichten betrieben werden.

2.3.3 Auswirkungen auf den Markt

Die neu gegründete Frenzel Kyffhäuser Tiefkühlkost GmbH ist in einem dynamischen Markt tätig. Die Nachfrage nach Tiefkühlkost nimmt zu. Da der Pro-Kopf-Verbrauch von Tiefkühlkost in Deutschland noch immer unter dem Durchschnitt der übrigen westeuropäischen Länder liegt, ist mit einer Zunahme des Verbrauchs zu rechnen. Die Produktion der Frenzel Kyffhäuser Tiefkühlkost GmbH ist ausschließlich für den deutschen Markt bestimmt.

Durch die enge wirtschaftliche Verflechtung des neu gegründeten Unternehmens mit einem bereits bestehenden Unternehmen des Geschäftsführers, Herrn Frenzel, in Sachsen (Frenzel Eiscrem und Tiefkühlkost) eröffnen sich im Rahmen der existierenden Vertriebsstrukturen erhöhte Absatzmöglichkeiten für die in Ringleben hergestellten Produkte.

Das Unternehmen hat seinen Sitz in einer Region mit hoher Arbeitslosigkeit (25,1 % im Oktober 1997). Durch die Maßnahme werden 47 Arbeitsplätze erhalten. Für 1998 ist die Schaffung weiterer 12 Arbeitsplätze geplant.

Die Erzeugnisse werden in ganz Deutschland vertrieben, sowohl direkt an die Märkte als auch an Zentrallager. Es gibt Kontakte zu allen Supermarktketten in Deutschland. Nach den Angaben der deutschen Behörden werden die Erzeugnisse der Marke „Fürstlich essen wie August der Starke“ zu [...] % in Thüringen, zu [...] % in Ostberlin und den übrigen neuen Bundesländern und zu [...] % im restlichen Deutschland abgesetzt.

⁽²⁾ Die deutschen Behörden haben angegeben, dass dieses Darlehen aus öffentlichen Mitteln finanziert wird und von der Kommission genehmigt wurde (N 951/95, genehmigt mit Schreiben vom 1.3.1996).

⁽³⁾ Die deutschen Behörden haben angegeben, dass dieses Darlehen aus öffentlichen Mitteln finanziert wird und von der Kommission genehmigt wurde (NN 24/96, genehmigt mit Schreiben vom 29.3.1996).

⁽⁴⁾ Die deutschen Behörden haben erklärt, dass dieses Darlehen zu Marktkonditionen gewährt wurde.

2.4 Beihilfeintensität

Die deutschen Behörden haben angegeben, dass sich die Gesamtinvestitionskosten auf [...] DEM ([...] DEM über die Darlehen finanziert, [...] DEM Eigenmittel) belaufen, wobei das Beihilfeelement 300 000 DEM beträgt.

Die deutschen Behörden haben folgende Übersicht über die Berechnung der Beihilfeintensität übermittelt:

	Subventionsäquivalent	
Eigenmittel	[...] DEM	—
Hausbankdarlehen	[...] DEM	—
ERP-Aufbauprogramm	[...] DEM	195 410 DEM
KfW-Mittelstandsprogramm	[...] DEM	26 378 DEM
Insgesamt		221 788 DEM

Der Wert der Bürgschaft (65 % von [...] DEM, d. h. [...] DEM) entspricht einer Beihilfeintensität von 0,5 % p. a. für wirtschaftlich lebensfähige Unternehmen bis 18 200 DEM p. a. Die deutschen Behörden gründen die Beihilfeintensität auf die Spanne 0,5 %—2 %, die von der Kommission im Fall N 117/96 für lebensfähige Unternehmen akzeptiert wurde (Schreiben vom 27.12.1996, SG(96) D/11696). In einem getrennten Schreiben vom 11.11.1998 (D/54570) hat die Kommission für Unternehmen, die sich nicht in finanziellen Schwierigkeiten befinden, einen Beihilfesatz von 0,5 % akzeptiert.

2.5 Rechtsgrundlage

Bürgschaftsrichtlinie des Freistaates Thüringen für die gewerbliche Wirtschaft und die freien Berufe vom 8. November 1995.

3. WÜRDIGUNG

3.1 Anordnung zur Auskunftserteilung hinsichtlich der Darlehen

Es muss unterschieden werden zwischen den Darlehen und der für die Darlehen gewährten Bürgschaft.

Nach Angaben der deutschen Behörden ist das Hausbankdarlehen zu Marktbedingungen gewährt worden, während die beiden anderen Darlehen auf der Grundlage des ERP-Aufbauprogramms und des KfW-Mittelstandsprogramms gewährt wurden, die bereits genehmigt worden sind. Nach dem Urteil des Gerichtshofs in der Rechtssache Italgrani⁽⁵⁾ gilt Folgendes: Die Kommission kann, wenn sie es mit einer individuellen Beihilfe zu tun hat, von der behauptet wird, sie sei aufgrund einer zuvor genehmigten Regelung gewährt worden, diese Gewährung nicht ohne weiteres unmittelbar am EG-Vertrag messen. Sie darf zunächst — bevor sie ein Verfahren eröffnet — nur prüfen, ob die Beihilfe durch die allgemeine Regelung gedeckt ist und die in der Entscheidung über die Genehmigung dieser Regelung gestellten Bedingungen erfüllt. Stellt die Kommission im Anschluss an eine in dieser Weise beschränkte Überprüfung fest, dass die individuelle Beihilfe ihrer Entscheidung über die

Genehmigung der Regelung entspricht, so muss sie sie wie eine genehmigte, d. h. wie eine bestehende Beihilfe behandeln. Umgekehrt ist die individuelle Beihilfe dann wie eine neue Beihilfe anzusehen, wenn die Kommission feststellt, dass sie nicht durch ihre Entscheidung über die Genehmigung der Regelung gedeckt ist.

Im vorliegenden Fall zweifelt die Kommission auf der Grundlage der ihr vorliegenden Informationen daran, dass sich die beiden von den deutschen Behörden angeführten Beihilferegulungen auf empfindliche Sektoren (einschließlich der Landwirtschaft) beziehen.

Aufgrund vorstehender Erwägungen und gemäß dem Urteil des Gerichtshofs in der Rechtssache C-47/91 erachtet die Kommission es für notwendig, die deutsche Regierung förmlich aufzufordern, ihr innerhalb eines Monats alle erforderlichen Unterlagen, Angaben und Daten zu übermitteln, damit die Kommission ermitteln kann, ob die Darlehen tatsächlich unter zuvor genehmigte Beihilferegulungen fallen.

3.2 Vorliegen einer Beihilfe im Sinne von Artikel 87 Absatz 1 EG-Vertrag hinsichtlich der Bürgschaft

Damit Artikel 87 Absatz 1 EG-Vertrag hinsichtlich der Bürgschaft zur Anwendung kommt, muss sie dem betreffenden Unternehmen einen wirtschaftlichen Vorteil verschaffen, den es unter normalen Marktbedingungen nicht erhalten würde; die Beihilfe muss bestimmten Unternehmen gewährt werden; die Zuwendung muss von einem Mitgliedstaat oder aus staatlichen Mitteln gewährt werden und die Beihilfe muss geeignet sein, den Handel zwischen den Mitgliedstaaten spürbar zu beeinträchtigen.

Ob es sich bei staatlichen Bürgschaften um staatliche Beihilfen handelt, muss anhand der Mitteilung der Kommission über die Anwendung der Artikel 87 und 88 EG-Vertrag auf staatliche Beihilfen in Form von Haftungsverpflichtungen und Bürgschaften⁽⁶⁾ festgestellt werden. Aus Nummer 2.1.4 der Mitteilung geht hervor, dass sowohl vom Staat direkt gewährte Bürgschaften als auch von Unternehmen, auf die öffentliche Stellen einen beherrschenden Einfluss ausüben, gewährte Bürgschaften eine staatliche Beihilfe im Sinne von Artikel 87 Absatz 1 EG-Vertrag darstellen können.

In Nummer 4.2 der Mitteilung sind die Voraussetzungen aufgeführt, die erfüllt werden müssen, damit eine staatliche Bürgschaft keine staatliche Beihilfe darstellt. Die deutschen Behörden haben bestätigt, dass der Kreditnehmer nicht in der Lage wäre, ohne Eingreifen des Staates auf den Finanzmärkten Gelder zu Marktbedingungen aufzunehmen. Somit wäre die Voraussetzung von Nummer 4.2 Buchstabe c) der Mitteilung nicht erfüllt. Außerdem wird zwar eine Prämie gezahlt, um das vom Staat getragene Risiko im Zusammenhang mit der Bürgschaft auszugleichen, aber in Anbetracht der Umstände (begrenzt Eigenkapital und Bestätigung durch die deutschen Behörden, dass die Bürgschaft für die Finanzierung erforderlich ist), scheint die Prämie nicht dem Marktpreis für die Bürgschaft zu entsprechen. Somit wird auch die Voraussetzung von Nummer 4.2 Buchstabe d) der Mitteilung nicht erfüllt. Bei der Maßnahme scheint es sich also um eine staatliche Beihilfe für den Kreditnehmer zu handeln.

⁽⁵⁾ Rechtssache C-47/91 vom 5. Oktober 1994, [Slg.] 1994, S. I-4635.

⁽⁶⁾ ABl. C 71 vom 11.3.2000, S. 14.

Außerdem könnte der Kreditgeber eine Beihilfe erhalten. Es scheint, dass die Hausbank die Investitionen vorfinanziert hat, um Verzögerungen bei dem Vorhaben zu vermeiden. Die „endgültige“ Finanzierung wird erst nach Inkrafttreten der Bürgschaft verfügbar. Wird die Bürgschaft gewährt, so würde dies bedeuten, dass der Staat ein Risiko übernimmt, das eine Bank bisher kostenlos übernommen hat. Es scheint also, dass die Voraussetzungen von Nummer 2.2.1 der vorgenannten Mitteilung erfüllt sind: für ein bereits gewährtes Darlehen oder eine sonstige bereits eingegangene finanzielle Verpflichtung wird eine staatliche Bürgschaft übernommen, ohne dass die Konditionen des Darlehens oder der finanziellen Verpflichtung entsprechend angepasst werden, oder ein mit einer Bürgschaft versehenes Darlehen wird dazu benutzt, um ein anderes, nicht mit einer Bürgschaft ausgestattetes Darlehen an dasselbe Kreditinstitut zurückzuzahlen. Somit profitiert anscheinend auch der Kreditgeber von der Beihilfe.

3.3 Anwendbarer Rechtsrahmen

Beihilfen in Form von Bürgschaften müssen von der Kommission anhand der Regeln geprüft werden, die sie bei dieser Art von Beihilfemaßnahmen anwendet (Investitionen, Rettung und Umstrukturierung usw.) (7). Deshalb muss der angemessene Rahmen für die Prüfung des Erwerbs der Vermögenswerte geschaffen werden.

Die deutschen Behörden haben die Maßnahme als Bürgschaft für eine Investitionsbeihilfe bezeichnet. Somit müsste der Investitionsaspekt normalerweise anhand des Gemeinschaftsrahmens für staatliche Beihilfen im Agrarsektor (8) geprüft werden.

Nun scheint die Maßnahme jedoch den Erwerb aller Vermögenswerte einer Produktionsstätte eines in Gesamtvollstreckung befindlichen Unternehmens durch ein neu gegründetes Unternehmen zu betreffen, das jedoch von Anfang an unzureichend mit Kapital ausgestattet war. Somit kann also nicht ausgeschlossen werden, dass es sich eigentlich um eine Rettungs- und Umstrukturierungsbeihilfe handelt, die anhand der Leitlinien für die Beurteilung von staatlichen Beihilfen zur Rettung und Umstrukturierung von Unternehmen in Schwierigkeiten (9) beurteilt werden muss. Die Feststellung der deutschen Behörden, dass das Unternehmen [...], wenn es die Bürgschaft nicht erhält, scheint darauf hinzuweisen. Da die deutschen Behörden die Finanzbuchhaltung des Unternehmens nicht übermittelt haben, muss die Kommission Zweifel am anwendbaren Rechtsrahmen anmelden. Gemäß Nummer 4.2.3 der Gemeinschaftsleitlinien muss das Unternehmen aufgrund einer Bewertung seiner Aussichten wirtschaftlich lebensfähig sein. Solche Bewertungen sind nicht vorgelegt worden.

Geht man davon aus, dass die Leitlinien für die Rettung und Umstrukturierung gelten, so muss die Kommission Zweifel an der Vereinbarkeit der vorgeschlagenen Maßnahme mit den Leitlinien anmelden, weil die deutschen Behörden keinen Umstrukturierungsplan zur Wiederherstellung der Lebensfähigkeit vorgelegt haben und weil nicht deutlich ist, wie ungerechtfertigte Wettbewerbsverzerrungen vermieden würden und worin der

Eigenbeitrag des Empfängers bestand. Es ist auch darauf hinzuweisen, dass die neuen Leitlinien der Gemeinschaft für staatliche Beihilfen zur Rettung und Umstrukturierung von Unternehmen in Schwierigkeiten (10) Rettungs- und Umstrukturierungsbeihilfen für neu gegründete Unternehmen ausschließen. Dies gilt insbesondere für neue Unternehmen, die aus der Abwicklung oder der Übernahme der Vermögenswerte eines anderen Unternehmens hervorgegangen sind (Nummer 7 der Rettungs- und Umstrukturierungsleitlinien). Ausnahmen sind nur in bestimmten Fällen in den neuen Bundesländern möglich (siehe Fußnote 10 der Leitlinien, mit der die gängige Praxis kodifiziert wird). Außerdem wurde mit den neuen Leitlinien auch der Grundsatz der einmaligen Beihilfe (Nummern 50 und 51 (11) der Leitlinien) festgelegt — gemäß Fußnote 28, mit der die gängige Praxis kodifiziert wird, kann eine Ausnahme vom Grundsatz der einmaligen Beihilfe nur durch außergewöhnliche Umstände gerechtfertigt werden, die nichts mit dem Unternehmen zu tun haben. Dies bedeutet, dass überprüft werden muss, dass sich das neue Unternehmen deutlich von dem alten Unternehmen unterscheidet.

Da der Kommission jedoch nicht mitgeteilt worden ist, wann das alte Unternehmen liquidiert und das neue Unternehmen gegründet worden ist, kann sie nicht feststellen, welche Bestimmungen der Leitlinien in diesem Fall gelten. Die Zweifel der Kommission werden dadurch verstärkt, dass ihr keine Angaben über den Verkauf der Vermögenswerte vorliegen: Wer war der vorherige Besitzer, gibt es eine Verbindung zum Begünstigten, wie wurde der Kaufpreis festgesetzt, welche Bedingungen galten für den Verkauf? Die deutschen Behörden müssten auch mitteilen, ob dem Unternehmen nach Dezember 1997 eine neue Beihilfe gewährt worden ist. Je nachdem, ob und wann eine solche Beihilfe gewährt wurde, könnten die neuen Rettungs- und Umstrukturierungsleitlinien gelten.

Auch wenn davon ausgegangen wird, dass der Gemeinschaftsrahmen für staatliche Beihilfen im Agrarsektor die geeignete Rechtsgrundlage darstellt, hat die Kommission doch Zweifel an der Vereinbarkeit der Maßnahme. Die deutschen Behörden haben bestätigt, dass die Bedingungen von Nummer 4.2 des Gemeinschaftsrahmens eingehalten werden, insbesondere, dass der Beihilfesatz 50 % der zuschussfähigen Investitionen in Ziel-1-Regionen nicht überschreiten darf. Diese Versicherung gründet sich jedoch auf die vorstehend beschriebenen Berechnungen der Beihilfeintensität und des Subventionsäquivalents der Darlehen und Bürgschaften (vgl. Abschnitt II Buchstabe D). Die Kommission hat aus nachstehend angeführten Gründen Zweifel an diesen Berechnungen.

3.4 Beihilfeintensität

Gemäß der Mitteilung der Kommission über die Anwendung der Artikel 87 und 88 EG-Vertrag auf staatliche Beihilfen in Form von Haftungsverpflichtungen und Bürgschaften lässt sich das Barzuschussäquivalent einer Kreditbürgschaft in einem bestimmten Jahr auf dieselbe Weise berechnen wie das Zuschussäquivalent eines zinsvergünstigten Darlehens; der Zinszuschuss macht dabei die Differenz zwischen dem Marktzins und dem Zins aus, der dank der staatlichen Bürgschaft angewandt wird, nach Abzug etwaiger Prämienzahlungen.

(7) Vgl. Nummer 5.2 der Mitteilung der Kommission über die Anwendung der Artikel 87 und 88 EG-Vertrag auf staatliche Beihilfen in Form von Haftungsverpflichtungen und Bürgschaften.

(8) ABl. C 28, vom 1.2.2000, S. 2, Berichtung in ABl. C 232 vom 12.8.2000, S. 17.

(9) ABl. C 283 vom 19.9.1997, weil die Beihilfe vor dem 30.4.2000 notifiziert wurde, siehe ABl. C 288 vom 9.10.1999, geändert durch ABl. C 121 vom 29.4.2000.

(10) ABl. C 288 vom 9.10.1999, S. 2.

(11) Die den Erwerb von Vermögenswerten auch ausdrücklich untersagt.

In dem vorliegenden Fall erscheint es äußerst schwierig, die Beihilferate für die Bürgschaft zu berechnen, die Kommission bezweifelt jedoch, dass die von den deutschen Behörden übermittelten Berechnungen richtig sind. Zunächst muss die Beihilfeintensität der Darlehen bestimmt werden; dann kann die zusätzliche Beihilfeintensität für die Bürgschaft bestimmt werden. Der kumulierte Betrag muss dann im Rahmen der anwendbaren Kommissionspolitik beurteilt werden.

Die Beihilfeintensität des Darlehens ist vorstehend berechnet worden, indem die Zinsvergütung mit dem Referenzzinssatz verglichen wird. Im Dezember 1997 belief sich der Referenzzinssatz auf 5,54 %. Bei diesem Referenzzinssatz handelt es sich jedoch um einen Mindestsatz, der in besonderen Risikofällen erhöht werden kann (z. B. Unternehmen in Schwierigkeiten, Mangel an üblicherweise von Banken geforderten Sicherheiten). In diesen Fällen kann sich der Zuschlag auf 400 Basispunkte oder mehr belaufen, wenn keine Privatbank zur Gewährung des betreffenden Darlehens bereit gewesen wäre. Dies scheint hier infolge der Kapitallage des Unternehmens der Fall gewesen zu sein (obwohl die deutschen Behörden versichern, dass sich das Unternehmen nicht in finanziellen Schwierigkeiten befindet). Die Hausbank hat in der Tat ein Darlehen mit dem Zinssatz [...] % gewährt, das den deutschen Behörden zufolge die Marktbedingungen widerspiegelt. Deshalb wäre es wohl angemessen, die Beihilfeintensität der zinsverbilligten Darlehen unter Zugrundelegung desselben Zinssatzes von [...] % als Referenzmarktzinssatz zu berechnen. Dies würde natürlich zu höheren Subventionsäquivalenten führen.

Bei der Berechnung der Beihilfeintensität der Bürgschaft haben die deutschen Behörden außerdem eine Beihilfeintensität von nur 0,5 % angewendet, auf der Grundlage der Spanne, die die Kommission im Fall N 117/96 ⁽¹²⁾ für lebensfähige Unternehmen akzeptiert hat (Schreiben vom 27.12.1996, SG(96) D/11696). Es ist darauf hinzuweisen, dass dies der Mindestwert der vorgeschlagenen Spanne ist, was im vorliegenden Fall aufgrund der Kapital-situation des Unternehmens nicht als gerechtfertigt erscheint. Außerdem werden im Schreiben vom 27.12.1996 ausdrücklich Unternehmen ausgeschlossen, die Erzeugnisse im Sinne von Anhang I des EG-Vertrags verarbeiten und vermarkten. Allein aus diesem Grund hat die Kommission Zweifel an der Angemessenheit der vorgeschlagenen Beihilfeintensität. Es ist auch darauf hinzuweisen, dass die vorgeschlagene Beihilfeintensität von 0,5 unter Zugrundelegung der neuen Kriterien in der Mitteilung der Kommission über die Anwendung der Artikel 87 und 88 EG-Vertrag auf staatliche Beihilfen in Form von Haftungsverpflichtungen und Bürgschaften eingehend geprüft werden sollte, die ein individualisierteres Konzept auf der Grundlage der erlassenen Zinsen oder der früheren Ausfallrate von Unternehmen in der gleichen Lage erfordert. Da die deutschen Behörden angegeben haben, dass die Darlehen [...] gewährt werden [...], kann die Kommission eine Beihilfeintensität in Höhe von 100 % des durch die Bürgschaft gedeckten Betrags nicht ausschließen ⁽¹³⁾. Die Behauptung der deutschen Behörden über [...] lässt außerdem

Zweifel an der Versicherung aufkommen, dass sich das Unternehmen nicht in finanziellen Schwierigkeiten befindet.

Hinsichtlich der möglichen Beihilfe zugunsten des Kreditgebers scheint es sich hier um eine reine Betriebsbeihilfe zu handeln (vgl. Nummer 5.4 der Mitteilung der Kommission). Das Darlehen wird stärker gesichert, ohne dass der Kreditgeber eine Gegenleistung erbringen muss. Anhand der derzeit verfügbaren Angaben scheint der Wert dieser Beihilfe wiederum sehr schwer zu ermitteln. Die Kommission kann nicht ausschließen, dass 100 % des durch die Bürgschaft gedeckten Betrags als die angemessene Beihilfeintensität betrachtet werden müssen. In Anbetracht der Tatsache, dass die Bürgschaft 65 % des Darlehens deckt, würde dies bedeuten, dass sich das Beihilfeäquivalent für den Kreditgeber auf [65 % von [...] DEM=] [...] DEM belaufen würde.

4. ENTSCHEIDUNG

Aus den vorstehend dargelegten Gründen hat die Kommission beim derzeitigen Verfahrensstand erhebliche Bedenken, dass die geplante Beihilfemaßnahme als im gemeinsamen Interesse liegend gelten und somit für eine Freistellung gemäß Artikel 87 Absatz 3 Buchstabe c) EG-Vertrag in Betracht kommen kann.

Die Kommission möchte Deutschland daher mitteilen, dass sie nach Prüfung der ihr bislang vorliegenden Angaben zu der betreffenden staatlichen Beihilfe beschlossen hat, gegen die vorgeschlagene Bürgschaft das Verfahren nach Artikel 88 Absatz 2 EG-Vertrag einzuleiten. Außerdem fordert die Kommission Deutschland aus den vorgenannten Gründen und infolge der Rechtssache „Italgrani“ im Wege einer Anordnung zur Auskunftserteilung auf, ihr innerhalb eines Monats nach Eingang dieses Schreibens alle Unterlagen, Angaben und Daten zu übermitteln, die für die Prüfung der Tatsache, ob die Darlehen tatsächlich unter zuvor genehmigte Beihilferegulungen fallen, sachdienlich sind. Es sind insbesondere alle Angaben über die Regelungen zu übermitteln, gemäß denen die Darlehen gewährt worden sind (insbesondere sektoraler Geltungsbereich und Genehmigung durch die Kommission).

Sollte die Kommission zu den genannten Fragen keine Auskünfte erhalten, so wird sie eine Entscheidung auf der Grundlage der ihr vorliegenden Elemente erlassen.

Aus diesen Gründen fordert die Kommission Deutschland im Rahmen des Verfahrens nach Artikel 88 Absatz 2 EG-Vertrag auf, innerhalb eines Monats nach Eingang dieses Schreibens seine Stellungnahme abzugeben und alle für die Würdigung der Maßnahme sachdienlichen Informationen zu übermitteln. Sie bittet die deutschen Behörden, dem etwaigen Beihilfeempfänger unmittelbar eine Kopie dieses Schreibens zuzuleiten.

Die Kommission erinnert Deutschland an die Sperrwirkung des Artikels 88 Absatz 3 EG-Vertrag und verweist auf Artikel 14 der Verordnung (EG) Nr. 659/1999 des Rates, wonach alle rechtswidrigen Beihilfen von den Empfängern zurückgefordert werden können.“

⁽¹²⁾ Bürgschaftsrichtlinie der Thüringer Aufbaubank.

⁽¹³⁾ Siehe Nummer 3.2 der Mitteilung der Kommission über die Anwendung der Artikel 87 und 88 EG-Vertrag auf staatliche Beihilfen in Form von Haftungsverpflichtungen und Bürgschaften: „Ist es bei Übernahme der Garantie sehr wahrscheinlich, dass der Kreditnehmer seinen Verpflichtungen nicht nachkommen können, z. B. weil er in finanziellen Schwierigkeiten ist, so kann der Wert der Garantie genauso hoch sein wie der Betrag, der durch die Garantie effektiv gedeckt ist.“

Syövän ehkäisemisen neuvoo-antavan komitean jäsenet

(2001/C 320/06)

Komissio on 9 päivänä lokakuuta 2001 annetulla päätöksellä nimennyt jäljempänä mainitut henkilöt syövän ehkäisemisen neuvoo-antavan komitean jäseniksi. Komission päätöksen 96/469/EY 6 artiklassa säädetty kolmen vuoden pituinen toimikausi tulee voimaan kyseisen päätöksen hyväksymispäivää seuraavana päivänä.

Michael MICKSCHE

Hendrik VAN POPPEL

Hans STORM

Harri VERTIO

Jean FAIVRE

Volker DIEHL

Georgios SAMONIS

Peter A. DALY

Alberto COSTA

Mario DICATO

K. W. VAN DE POLL

Edward LIMBERT

D. Gonzalo LOPEZ-ABENTE

Ulrik RINGBORG

James FRIEND

Päätös olla vastustamatta ilmoitettua keskittymää**(Asia COMP/M.2569 – Interbrew/Beck's)**

(2001/C 320/07)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

Komissio päätti 26. lokakuuta 2001 olla vastustamatta edellä mainittua keskittymää ja julistaa, että se soveltuu yhteismarkkinoille. Päätös perustuu neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4064/89 6 artiklan 1 kohdan b alakohtaan. Päätöksen koko teksti on saatavissa vain englannin kielellä, ja se julkistetaan sen jälkeen, kun siitä on poistettu kaikki sen mahdollisesti sisältämät liikesalaisuudet. Se on saatavissa:

- paperipainoksena Euroopan yhteisöjen virallisten julkaisujen toimiston myyntitoimistoista (ks. luettelo viimeisellä sivulla),
- elektronisessa muodossa Celex-tietokannan CEN-versiona asiakirjanumerolla 301M2569. Celex on Euroopan yhteisön oikeuden asiakirjojen automaattinen käsittelyjärjestelmä.

Lisätietoja tilauksista osoitteella:

EUR-OP

Information, Marketing and Public Relations

2, rue Mercier

L-2985 Luxembourg

Puhelin (352) 29 29-42718, faksi (352) 29 29-42709.

Ennakoilmoitus yrityskeskittymästä**(Asia COMP/M.2550 – Mezzo/Muzzik)**

(2001/C 320/08)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

1. Komissio vastaanotti 6. marraskuuta 2001 neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4064/89⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1310/97⁽²⁾, 4 artiklan mukaisen ilmoituksen ehdotetusta yrityskeskittymästä, jolla yritys Mezzo, joka on yritysten France Télécom ja France Télévision yhteisessä määräysvallassa, sulautuu mainitun asetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun merkityksessä yrityksen MCM Classique Jazz-Muzzik (Muzzik) kanssa, joka on yritysten Lagardère ja Vivendi Universal yhteisessä määräysvallassa, ostamalla omaisuutta.

2. Kyseisten yritysten liiketoiminnan sisältö on seuraava:

- Mezzo: klassista musiikkia, jazzia ja maailmanmusiikkia sisältävien ohjelmien esittämiseen keskittynyt kanava, kaupallistaminen ja editointi,
- Muzzik: klassista musiikkia, oopperaa ja tanssia sisältävien ohjelmien esittämiseen keskittynyt kanava, kaupallistaminen ja editointi,
- France Télécom: tietoliikennepalvelujen tarjoaminen,
- France Télévision: julkisten tv-kanavien lähetystoiminta, audiovisuaalinen tuotanto ja audiovisuaalisten oikeuksien kaupallistaminen,
- Lagardère: viestintä ja media, autoteollisuus ja korkeanteknologian teollisuus,
- Vivendi Universal: viestintä ja media, ympäristöön liittyvät palvelut.

3. Komissio katsoo alustavan tarkastelun perusteella, että ilmoitettu keskittymä voi kuulua asetuksen (ETY) N:o 4064/89 soveltamisalaan. Asiaa koskevan lopullisen päätöksen tekoa on kuitenkin lykätty.

4. Komissio kehottaa asianomaisia kolmansia osapuolia esittämään sille mahdolliset ehdotettua toimenpidettä koskevat huomautuksensa.

Huomautusten on oltava komissiolla 10 päivän kuluessa tämän ilmoituksen julkaisupäivästä. Huomautukset voidaan lähettää faksina ((32-2) 296 43 01/296 72 44) tai postitse viitteellä COMP/M.2550 – Mezzo/Muzzik seuraavaan osoitteeseen:

Euroopan komissio
Kilpailun pääosasto
Linja B – Yrityskeskittymien valvontaryhmä
Rue Joseph II/Jozef II-straat 70
B-1000 Bruxelles/Brussel.

⁽¹⁾ EYVL L 395, 30.12.1989, s. 1; oikaisu: EYVL L 257, 21.9.1990, s. 13.

⁽²⁾ EYVL L 180, 9.7.1997, s. 1; oikaisu: EYVL L 40, 13.2.1998, s. 17.

III

(Tiedotteita)

KOMISSIO

Tutkimuksen, teknologisen kehittämisen ja esittelyn erityisohjelman ”Innovaatioiden edistäminen ja pk-yritysten osallistumisen rohkaiseminen” (1998-2002)

(2001/C 320/09)

Komissio aikoo julkaista edellä mainitun erityisohjelman puitteissa *Euroopan yhteisöjen virallisessa* lehdessä 15. joulukuuta 2001 ehdotuspyynnön joka koskee seuraavaa alaa:

Innovaatiohankkeet

Tähän liittyvää tietoa saa seuraavista osoitteista

European Commission
Innovation Help Desk
E-mail: innovation@cec.eu.int
Web: <http://www.cordis.lu/fp5/src/calls.htm>

Muutos kaikkiin kolmansiin maihin lukuun ottamatta Puolaa vietävän tavallisen vehnän vientitukea koskevaan tarjouskilpailuilmoitukseen

(2001/C 320/10)

(Euroopan yhteisöjen virallinen lehti C 143, 16. toukokuuta 2001)

Korvataan sivulla 8 olevan I osaston ”Aihe” 2 kohta seuraavasti:

”2. Kokonaismäärä, jonka osalta voidaan vahvistaa komission asetuksen (EY) N:o 1501/95 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 602/2001 ⁽²⁾, 4 artiklan 1 kohdan edellyttämä enimmäisvientituki, on noin 3 000 000 tonnia.”

⁽¹⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽²⁾ EYVL L 89, 29.3.2001, s. 16.